

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-275/2022

Judecătoria Bălți
Sediul Sîngerei
Judecător Malcoci Iu.

DECIZIE ÎN NUMELE LEGII

20 martie anul 2024

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru Grefier

Cernauțan Mihail

Cu participarea:

Procurorului Prisacari Lilia

Avocatului Bondarenco Oleg

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șusu Constantin, de partea vătămată ***** și de inculpatul Teșcureanu Ion împotriva sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017, în cauza penală în privința lui

Teșcureanu Ion *****, născut la *****, domiciliat în s.*****, raionul *****, cu studii medii, celibatar, *****, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

- s-a încetat în baza art.332 al.(2) Cod de procedură penală procesul penal în cauza privind învinuirea lui Teșcureanu Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.328 al.(1) Cod penal pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție prevăzută de art.313 Cod contravențional.

Teșcureanu Ion ***** a fost liberat conform art.30 Cod contravențional de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

-S-a încetat procesul penal în cauza privind învinuirea lui Teșcureanu Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

-A fost achitat Teșcureanu Ion ***** , învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 21.01.2015-02.03.2017.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 28.04.2017-16.10.2019.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de recurs: 29.01.2020-30.06.2020.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 18.08.2020-27.04.2021.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de recurs: 05.08.2021-08.02.2022.

Termenul de judecare a cauzei în ordine de apel: 06.04.2022-29.05.2024.

Cercetând fondul apelului, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut, că Teșcureanu Ion ***** este învinuit de către procuror de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 al.(1), art.166/1 al.(1) și art.152 al.(1) Cod penal pentru faptul, că deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, ***** a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr.2 ef. din 05 martie 2013 al inspectorului general-șef și fiind astfel, conform art.123 al.(2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, având conform art.20 lit.d), art.25 al.(5) pct.2), art.28 al.(1) lit.g) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.427 și 429 Cod contravențional drepturi și împuterniciri să constate contravenții, să exercite drepturile ce rezultă din procedura contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză și dacă se cunoaște exact locul și persoana la care se află, angajatul cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne efectuează, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, ridicarea lor, în cazul contravențiilor aflate în competență, organul de constatare a contravențiilor, dacă există temeiuri de a efectua percheziția corporală sau ridicarea, poate ridica obiectele și documentele care au importanță pentru cauză, care se află în hainele, în alte lucruri ale persoanei sau pe corpul ei, în cazul ridicării obiectelor și documentelor se încheie procesul-verbal, copia de pe procesul-verbal se înmânează, contra semnătură, persoanei la care se referă sau reprezentantului ei legal, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, a săvârșit intenționat acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe.

Astfel, pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ ora 15.30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or.Sîngerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare COE 027, condus de cet.*****. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art.240 al.(2) Cod contravențional în acțiunile cet.*****, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorul auto ***** înregistra video acțiunile agentului constator

Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „*****” acesta, ilegal, fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.***** și s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni ***** și ***** , telefonul mobil „*****“ a fost restituit lui *****. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet.***** la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3 000 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Tot Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or.Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorului auto ***** de telefonul mobil „*****” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului ***** de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei ***** ,cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorându-i încălțăminte. Ca rezultat al acestor acțiuni cet.***** i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Tot el, pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ la ora 15.30, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or.Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorului auto ***** de telefonul mobil „***** “ cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului ***** de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei ***** ,cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 „D“ din 02 iulie 2014 vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3.

Acțiunile inculpatului, de către organul de urmărire penală au fost calificate conform art.328 al.(1) Cod penal, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice; art.166/1 Cod penal, adică cauzarea intenționată a unei dureri sau suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică; art.152 al.(1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viața și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitate de muncă.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Teșcureanu Ion pe 13 ianuarie 2014, deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, ***** a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, se afla în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău. Aproximativ la ora 15.30, a stopat camionul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare COE 027, condus de cet.*****. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art.240 al.(2) Cod contravențional în acțiunile cet.***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorului auto ***** înregistra video acțiunile agentului constator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „*****” acesta, neîntemeiat, fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.***** și s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video. Drept urmare, martorul ocular al acestor acțiuni ***** , l-a apucat pe Teșcureanu Ion de mâna în care ținea telefonul mobil pentru a-l împiedica să scoată cartela, Teșcureanu Ion fiind silit a se retrage în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, fiind urmat de către ***** , care în tot acest timp îl ținea pe Teșcureanu Ion de mâna încercând să-i i-a telefonul. Drept răspuns, Teșcureanu Ion, aflându-se deja în microbuz aplica în direcția lui ***** lovituri haotice cu mâna liberă pentru a se elibera de acesta, ca rezultat ultimul a primit vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiului drept, hemoftalm ochiului drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, telefonul mobil fiind restituit părții vătămate *****.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, în drept, faptele inculpatului Teșcureanu Ion întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.313 Cod Contravențional, după indicii calificativi: săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii și de art.157 Cod penal, după indicii calificativi: vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății ***** cauzată din imprudență.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză.

În termen sentința instanței de fond a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șușu Constantin pe motivul ilegalității sentinței, considerînd că instanța de fond a admis erori de fapt și de drept la adoptarea soluției pe caz.

În motivarea apelului a indicat, că:

-cu referire la erorile de drept a indicat, că sentința în cauza lui Teșcureanu Ion este contrară prevederilor art.394 al.(1) pct.2) Cod de procedură penală, deoarece partea descriptivă a sentinței nu cuprinde motivele pentru care instanța a respins anumite probe, care confirmau învinuirea adusă, în special argumentele părților vătămate și concluziile experților psihiatri;

-de asemenea, descrierea faptelor criminale considerate de instanță ca dovedite, nu conțin toate elementele obligatorii: modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele

și consecințele infracțiunii, ceea ce este contrar stipulărilor art.394 al.(1) pct.2) Cod de procedură penală. Aici, se referă la infracțiunea de cauzare a vătămarilor medii din imprudență;

-conform art.10 al Codului contravențional constituie contravenție fapta acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Instanța de judecată, calificând acțiunea criminală a lui Teșcureanu Ion de deposedare a părții vătămate ***** de telefon ca contravenție, a stabilit eronat faptele în inexistența infracțiunii, n-a luat în considerație mai multe probe la adoptarea soluției, în special declarațiile părții vătămate. Teșcureanu Ion fiind persoană publică, era în drept potrivit art.20 lit.d), art.25 al.(5) pct.2), art.28 al.(1) lit.g) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.427 și art.429 Cod contravențional să ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, cu încheierea unui proces-verbal;

-în ședință sa constatat că inculpatul a săvârșit intenționat acțiuni ce exced din limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și în timp ce conducătorului auto ***** înregistra video acțiunile cu telefonul mobil „*****”, Teșcureanu Ion, fără vreun temei legal, i-a smuls cu forța telefonului mobil din mîna cet.***** și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și a nimicit înregistrarea video, toate pentru a nimici dovezile despre comportamentul său. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni Ceresău ***** și ***** , telefonul mobil „*****“ a fost restituit lui *****;

-aceste constatări sunt dovedite de declarațiile lui ***** , cele ale martorilor oculari Ceresău ***** , ***** și înregistrarea video din care se aud clar cuvintele lui *****: „dă telefonul”. Prin procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13 ianuarie 2014 este dovedit că Ciotu a dispus de un telefon mobil de model „*****”, de culoare neagră, care a constituit obiectul acțiunilor criminale. Martorul Țurcan Vitalie a declarat în instanță că a auzit pe cineva cerînd telefonul;

-instanța de judecată a reținut ca fiind dovedită contravenția de deposedare a lui ***** de telefon, doar că sentința nu conține descrierea drepturilor care le-a încălcat Teșcureanu Ion, cu trimitere la normele legale. De altfel, în toate cauzele despre exces de putere săvârșite de persoanele publice, sentința urmează să conțină trimiteri la legi, instrucțiuni de serviciu, alte acte cu caracter obligatoriu care au fost încălcate de vinovat;

-este evident faptul, că inculpatul a ieșit din cadrul drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate prin lege. Teșcureanu Ion cînd s-a angajat într-o funcție publică și-a asumat niște riscuri, inclusiv cel de a fi înregistrat video cînd se atla în spațiul public. Conform practici CEDO filmarea în spațiul public a unei persoane fără permisiunea acesteia, pentru a obține o probă pentru instanță, nu este ilegală. Fapta lui ***** de înregistrare video a polițistului Teșcureanu Ion a fost comisă anume în acest scop, dar agentul statului prin acțiunea sa violentă a dorit să-și demonstreze nesupunerea față de lege;

-conform actului de învinuire, ca consecință a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet.***** la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cit prețul de 3400 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion;

-nu este contestat că pentru calificarea acțiunilor infracționale ca exces de putere este obligator survenirea urmărilor prejudiciabile în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. Este total greșită poziția instanței de judecată despre aceea, că prin daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice se înțelege, după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziuni corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari, iar dacă fapta de exces nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art.313 Cod contravențional. Prin art.126 al.(2) Cod penal este definit caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate ...în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege care se stabilește luându-se în considerare - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Reșind din principiul legalității procesului penal, instanța de judecată urma să aprecieze existența sau lipsa caracterul considerabil al urmărilor, doar prin prisma art.126 Cod penal. Dreptul la proprietate este un drept fundamental și inalienabil;

-instanța de judecată a reținut că scopul acțiunilor lui Teșcureanu Ion a fost de a scoate cardul de memorie și a nimici înregistrarea video. Aici este necesar de apreciat fapta lui Teșcureanu ca infracțiune, deoarece a acționat total ilegal, intenționat și-a depășit limitele drepturilor în interes personal, pentru a-și ascunde acțiunile sale abuzive. Tot aici, este important a se accentua că telefonul luat cu forța de la proprietarul Ciotu nu i-a fost restituit de inculpat din buna voință, dar a fost luat când au intervenit martorii oculari ai acestor acțiuni ***** și *****. Bunul care a constituit obiectul acțiunilor inculpatului este telefonul mobil „*****” care este cu o valoare de 3400 lei și este esențială pentru partea vătămată;

-cu referire la cauzarea daunelor considerabile intereselor publice. Potrivit actului de învinuire prejudicierea considerabilă intereselor publice se exprimă prin compromiterea prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion. La părerea instanței de judecată, sintagma „daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice ” din art.328 al.(1) Cod penal este una vagă, interpretativă. În acest sens, în decizia din 24 septembrie 2015, pe dosarul nr.4- Ire-265/15, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție s-a expus că prin cauzarea daunelor intereselor publice, trebuie de subînțeles credibilitatea autorităților, ce în limba legiuitorului este desemnat ca o încălcare semnificativă a intereselor legitime ale statului, la caz organul poliției este o instituție publică a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea în special de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, iar activitatea Poliției urmează să se desfășoare exclusiv în baza și pentru executarea legii;

-în final, acțiunile criminale săvârșite de inculpatul Teșcureanu Ion, exprimate în deposedarea cet.***** de telefon sunt de un pericol social sporit, depășesc limitele unei contravenții, sunt prevăzute de legea penală, au fost comise cu vinovăție și sunt pasibile de pedeapsă penală;

-despre învinuirea adusă lui Teșcureanu Ion în baza art.166/1 al.(1) Cod penal, instanța de judecată greșit a considerat că nu s-au adus probe de către acuzare, care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate. Instanța de judecată se contrazice referitor la temeiurile de drept care au servit pentru adoptarea soluției de achitare a lui Teșcureanu Ion, inițial se expune referitor la lipsa probelor care ar confirma faptul

comiterii de către inculpat a infracțiunii, iar la final despre aceea că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și anume latura obiectivă;

-potrivit actului de învinuire lui Teșcureanu Ion i s-a incriminat că... fiind persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, contrar prevederilor actelor naționale și internaționale care îl obligau să nu aplice, să nu încurajeze și nu tolereze tortura, tratamentul inuman sau degradant, a comis la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, la intrarea în or.Șingerei din direcția Chișinău, acte care reprezintă tratament inuman ori degradant, exprimate în aplicarea intenționată a mai multor lovituri cu mîna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei ***** cauzîndu-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorîndu-i încălțămîntea. Ca rezultat al acestor acțiuni cet.***** i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3 traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință;

-de fapt, instanța de judecată a reținut ca dovedit faptul, că la 13 ianuarie 2014.,Teșcureanu Ion aflîndu-se deja în microbus aplica în direcția lui ***** lovituri haotice cu mîna liberă pentru a se elibera de ***** , ca rezultat ultimul a primit vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3;

-probe în confirmarea poziției acușării sunt declarațiile părții vătămate ***** ***** , care a declarat despre aplicarea de către Teșcureanu a mai multor lovituri cu mîna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul său, rapoartele de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138D din 02 iulie 2014, potrivit cărora la examinarea lui ***** s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, care în ansamblu se califică ca MEDII, actul nr.***** de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, prin care este stabilit că ***** a suportat traumă psihologică în rezultatul acțiunilor agresive din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gînduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnie;

-consideră, că în cazul unde victimă este ***** ***** , instanța de judecată a neglijat total dreptul acestei persoane garantat de art.3 al CEDO, de a nu fi supus la tratamentele inumane ori degradante. Atunci cînd o persoană face o afirmație credibilă că a fost supusă unui tratament care ar putea constitui o încălcare a prevederilor articolului 3, implică în sine desfășurarea unei investigații oficiale efective (cauza Labita v.Italia);

-instanța de judecată în sentință a descris elementele infracțiunii prevăzute de art.166/1 Cod penal, dar greșit a considerat că pot fi calificate ca tratament inuman și degradant doar faptele care au atins un anumit „prag de gravitate”. Reeșind din constatările Curții Europene în acest sens, „pragul minim de severitate” sau intensitatea durerii provocate reprezintă criteriul esențial de delimitare a torturii de tratamentul inuman, iar stabilirea acestui grad depinde de toate circumstanțele cauzei cum ar fi: durata și intensitatea tratamentului, efectele fizice și psihice ale acestuia, în unele cazuri vârsta și sexul, precum și starea de sănătate a victimei (hot.Irlanda v.v Regatul Unit; hol. Kudla vs Polonia și hot Peers v.v Grecia). În cazul lui ***** ***** este dovedit incontestabil că rezultat al acțiunilor agentului statului a fost trauma închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a

țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreapta, care se califică ca vătămări MEDII, inclusiv victima a suportat și traumă psihologică manifestată prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gânduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnia. În situația dată, suntem în prezența faptei de tratament inuman și degradant, deoarece acțiunile descrise mai sus i-au provocat lui ***** atît dureri și suferințe fizice, cît și psihice;

-instanța de judecată a lăsat fără apreciere echimoza pe gamba dreapta constatată prin rapoartele de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 D din 02 iulie 2014 la ***** ***** , care tot a fost cauzată de inculpat prin lovirea cu piciorul, or și această vătămare a provocat victimei dureri fizice;

-din lecturarea sentinței se înțelege că cel mai de importanță argument adus de instanță în susținerea soluției de achitare, este cel că în speță partea vătămată ***** ***** nu are statut de victimă, iar Teșcureanu Ion nu deținea calitățile speciale pentru a fi subiect al infracțiunii prevăzute de art 166/1 al.(1) Cod penal, deoarece partea vătămată nu a fost supusă unor măsuri de constrângere avînd la bază exercițiul autorității publice;

-de către judecată s-a considerat ca dovedit faptele că în timp ce conducătorul auto ***** înregistra video acțiunile lui Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „Samsung Ace C7S 5S30” acesta, neîntemeiat, fără vre-un temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mîina cet.***** cu scopul de a extrage cârdul de memorie și a nimici înregistrarea video. Drept urmare, martorul ocular al acestor acțiuni ***** , l-a apucat pe Teșcureanu Ion de mîina în care ținea telefonul mobil pentru a-l împiedica să scoată cartela, Teșcureanu Ion fiind silit a se retrage în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, fiind urmat de către ***** care în tot acest timp îl ținea pe Teșcureanu Ion de mîină încercînd să-i i-a telefonul. Drept răspuns, Teșcureanu Ion aflîndu-se deja în microbus aplica în direcția lui ***** lovituri haotice cu mîina liberă pentru a se elibera de acesta, ca rezultat ultimul a primit vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, telefonul mobil fiind restituit părții vătămate *****;

-prin urmare, este dovedit incontestabil că Teșcureanu Ion prin exces de putere, chiar fiind și prezența unei încălcări contravenționale așa cum a apreciat instanța, l-a deposedat pe ***** de telefonul său și s-a retras în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, fără a fi silit de cineva, pentru a extrage cârdul de memorie. ***** ***** l-a urmărit și l-a apucat de telefonul mobil cerîndu-i polițistului Teșcureanu Ion să-l restituie, tară a-l ataca cu violență, și atunci Teșcureanu Ion nu în scop de apărare, deoarece atacul n-a existat, dar în scopul de a rămîne în posesia telefonului pentru a-și realiza intenția de ștergere a înregistrării video, l-a lovit pe ***** ***** în față în regiunea ochiului de mai multe ori, inclusiv cu piciorul încălțat peste piciorul victimei. Nu poate accepta faptul, că ***** ***** a intervenit fără motiv între conflictul lui Ciotu cu polițistul Teșcureanu Ion.

-polițistul ca agent constatatator a întreprins acțiuni ilegale care îi afectau direct drepturile lui ***** ***** ca proprietar al camionului condus de ***** , iar solicitarea explicațiilor referitor la o anumită soluție adoptată de Teșcureanu ca agent constatatator nu constituie ilegalitate, Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, fapta n-a comis-o ca persoană privată, pe bază de relații personale. Polițistul Teșcureanu Ion era în drept a aplica forța fizică doar cînd sunt întrunite cerințele legii și din momentul aplicării nejustificate a forței asupra lui ***** ***** , ultimul este plasat în cîmpul de

aplicabilitate a art.166/1 al.(1) Cod penal ca victimă. Evaluarea tratamentului inuman este relativă, la fel ca și toate evaluările conform art.3 din Convenția europeană;

-Curtea a enunțat că noțiunea de tratament inuman acoperă cel puțin un asemenea tratament, care în mod intenționat cauzează suferințe fizice sau psihice intense, care nu sunt justificate într-o anumită situație. Cît despre tratamentul degradant acesta generează victimelor un sentiment de frică, anxietate și inferioritate, capabil să determine victima să acționeze împotriva voinței sale. Din considerentele expuse suntem în prezența infracțiunii de tratament inuman în acțiunile lui Teșcureanu Ion. Probele examinate în instanță înlătură dubiile la care face trimitere instanța, iar declarațiile colegilor inculpatului despre aceea că ultimul n-a aplicat violența sunt tendențioase și dovedesc interesul corporativ de a-și proteja colegul. Curtea de la Strasbourg se opune concluziilor pripite sau nefondate și acceptării declarațiilor membrilor implicați ai organelor de drept făcute „după aparențe”. În cazul Muradova v. Azerbaidjan, Curtea a accentuat că negările ofițerilor de poliție nu trebuie să fie luate după aparențe, dat fiind că o constatare a maltratării reclamantului ar putea să-i facă pe aceștea sau pe colegii lor pasibili răspunderii penale sau de alt gen;

-despre scopul și motivul acțiunilor lui Teșcureanu Ion. Scopurile enumerate în sentință, acestea nu sunt caracteristice infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal care s-a incriminat inculpatului, sunt mai aproape de infracțiunea de tortură. Scopul cu care a acționat Teșcureanu Ion este cel de a-l intimida și a-l face pe ***** să renunțe de a se împotrivi acțiunilor sale de reținere ilegală a telefonului, iar ca motiv într-adevăr poate fi acceptat cel de autoafirmare și supremație a sa;

-cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului de la vătămare medie intenționată la cea din imprudență indică, că în cazul survenirii unor consecințe sub formă de vătămări medii pentru persoana supusă maltratării de către un agent al statului, este prezent concursul ideal de infracțiuni;

-Teșcureanu Ion a fost învinuit și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal. Instanța de judecată a considerat că lipsesc probe ce ar demonstra caracterul intenționat al acțiunilor acestui, calificînd fapta lui Teșcureanu Ion în baza art.157 Cod penal. De către instanță s-a acceptat faptul provocării vătămarilor medii lui ***** anume de către inculpat, dar s-a considerat că loviturile au fost aplicate haotic și este puțin probabil ca acesta să fi avut intenția a-l nimeri pe ***** în ochi și a-i cauza vătămarile depistate ulterior;

-aprecierea instanței de judecată nu este una certă cînd a utilizat formulări despre probabilitate referitor la atitudinea psihică a persoanei față de consecințe. La părerea acuzării de stat fapta de cauzare a vătămarilor corporale medii din imprudență are altă formă, dar în situația dată cînd Teșcureanu Ion a aplicat intenționat loviturile în direcția lui ***** , suntem în prezența componentei prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal. Reeșind din circumstanțele cazului, aplicarea loviturilor repetate în față și ochi, confirmate prin prezența edemului țesuturilor moi și echimoză pe față din dreapta, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări;

-componenta de cauzare a vătămarilor medii prevăzută de art.152 al.(1) Cod penal este dovedită prin rapoartele de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.13813 din 02 iulie 2014 conform cărora la examinarea lui ***** s-a constatat traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreapta. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, pe stînga

acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: pînă la trauma din 13 ianuarie 2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală nr.483 din 20 decembrie 2010. Conform ordinului MS RN nr.1257 din 07 noiembrie 2013 scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de muncă în volum de 15%. Leziunile corporale lui ***** au fost cauzate de la acțiunea traumatică a unui (or) corp (uri) dur-contodent (e) sau la lovirea cu regiunea vătămată de un așa corp, obiect care „conform punctului 67 și 70 a Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămări corporale” în ansamblu se califică ca medii, corespund vechimii și circumstanțelor stabilite;

-aceste concluzii nu pot fi puse la îndoială, deoarece sunt bazate pe documente medicale și examinări care au decurs în timp, pătimitul fiind examinat repetat de medicii specialiști. Prin documente medicale s-a demonstrat că ***** n-a suportat anterior traume la ochi și vederea era în normă. Trauma provocată la 13 ianuarie 2014 de către inculpat a avut ca consecință scăderea acuității vederii pînă la 0,3. Fiind investigate suplimentar la cererea apărării actele medicale în raport cu circumstanțele cazului, expertul a formulat același concluzii;

-prin art.397 pct.3) Cod de procedură penală dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărîrea cu privire la corpurile delictive. La adoptarea sentinței în cauza Teșcureanu Ion, instanța de judecată nu s-a expus referitor la corpul-suportul material cu înregistrarea video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb a se păstra în continuare la dosar;

-referitor la pedeapsa care urmează a fi stabilită inculpatului indică, că este caracterizat pozitiv, n-a comis anterior infracțiuni. Pe de altă parte conform practicii CEDO, cazul lui Valeriu și Nicolae Roșca v. Moldova (2009), Curtea a sugerat ca obligația de prevenire a maltratării, în general, și de a descuraja anumite persoane care ar putea aplica maltratarea, să facă acest lucru, include o impunere a unei pedepse adecvate care ar trebui să urmeze în toate cazurile, cînd autorii maltratării sunt condamnați. De aceea, pedeapsa lui Teșcureanu Ion urmează a fi stabilită sub formă de închisoare, totodată pentru ca pedeapsa să-și realizeze scopul de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane, trebuie aplicată și pedeapsa complementară, fiind chiar obligatorie.

Solicită admiterea apelului, casarea totală a sentinței Judecătoria Bălți Sediul Sîngerei din 02 martie 2017, judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie recunoscut vinovat în baza art.328 al.(1), art.166/1 al.(1) și art.152 al.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepselor după cum urmează: în baza art.328 al.(1) Cod penal-închisoare pe termen de 1 (unu) an cu privarea lui de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 2 (doi) ani; în baza art.166/1 al.(1) Cod penal-închisoare pe termen de 3 (trei) ani cu privarea lui de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 4 (patru) ani; în baza art.152 al.(1) Cod penal-închisoare pe termen de 1 (unu) an. În baza art.84 al.(1) Cod penal, a-i stabili lui Teșcureanu Ion pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semînchis, cu privarea lui de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe termen de 5 (cinci) ani și

retragerea gradului special atribuit. Corpul delict suportul material cu înregistrarea video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb a se păstra în continuare la dosar.

În termen împotriva sentinței a depus apel și inculpatul Teșcureanu Ion, care nu este de acord cu sentința instanței de fond și o consideră pasibilă casării.

În motivarea apelului indică, că:

-în pofida faptului că în sentință,sânt enumerate probele pe care instanța le-a pus la baza sentinței, instanța nu a făcut o analiză obiectivă a acestor probe și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

-prin urmare, totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu au dovedit că a săvârșită fapta prevăzută la art.157 Cod penal și consideră că greșit a fost recunoscut vinovat. Menționează că, o acuzație de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art.157 Cod penal nu poate fi formulată pe bază de supoziții. Or, în speța dată, nici un înscris anexat la dosar, nici o probă a acuzării nu confirmă că a aplicat lovituri în direcția lui *****;

-instanța incorect a reținut că probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești confirmă vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute la art.157 Cod penal. Or, probele prezentate de partea acuzării nu oferă date precise și convingătoare în probarea învinuirii;

-au fost ignorate prevederile pct.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006, și anume instanța de fond nu s-a bazat pe probe exacte, iar divergențele apărute nu au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător. Prin urmare, au fost respinse neîntemeiat demersurile ce se referă la numirea unei expertize medico-legale în comisie (expertiză, care ar fi fost numită cu respectarea normelor procesual-penale). Admiterea cererii de dispunere a expertizei medico-legale în comisie (expertiză care s-a solicitat și în cadrul urmăririi penale însă s-a respins fără motive întemeiate), ar fi dat posibilitate instanței să stabilească lipsa faptului infracțiunii;

-potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.138D din 02.07.2014 se menționează că „trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3, pe stânga acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: până la trauma din 13.01.2014 vederea ia ambii ochi era la aceiași nivel, confirmat prin adeverința medicală nr.483 din 20.12.2010”;

-astfel expertiza medico-legală efectuată în cadrul urmăririi penale nu putea fi reținută ca probă, dat fiind faptul că ea contravine pct.13 din regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, în care este prevăzut că „aprecierea gravității vătămării corporale la persoanele cu maladii preexistente, particularități individuale ale organismului, deficiențe în acordarea asistenței medicale, stări de simulare, agravare, maladii artificiale, în caz de adresare tardivă după ajutor medical se va efectua numai în baza consecințelor posttraumatice. In asemenea cazuri medicul legist va determina și va indica influența traumei asupra evoluției bolii (acutizarea bolii, influența asupra tanatogeniei etc.), inclusiv cu participarea specialiștilor de profil”;

-potrivit pct.2 din regulamentul sus menționat „volumul incapacității permanente de muncă se apreciază în conformitate cu actele normative în vigoare”. Expertiza medico-legală în baza acestui criteriu se efectuează numai după definitivarea consecințelor vătămării corporale, confirmate prin date obiective;

-în această ordine de idei reiterează că nu pot fi considerate date obiective declarațiile lui *****. Faptul că până la data de 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel nu a

fost constatată de către expert, ultimul rezumându-și concluziile pe declarațiile victimei care poartă un caracter tendențios și sunt în interesul ei;

-mai mult decât atât, ilegal expertul a pus la baza emiterii concluziilor de expertiză adeverința medicală nr.483 din 20.12.2010. Adeverința menționată nu putea fi luată în considerație deoarece înscrisul respectiv era valabil doar timp de 3 ani din momentul eliberării (a se vedea termenul de valabilitate a adeverinței medicale a conducătorului de vehicul și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere), adică până la 20.12.2013, însă conform ordonanței de punere sub învinuire presupusa faptă este din 13.01.2014;

-prin urmare, expertul nu avea dreptul să se conducă de adeverința medicală nr.483 din 20.12.2010, deoarece pct.68 din regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, prevede că „medicul legist, la constatarea caracterului și duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei”;

-la fel menționează, că prin raportul de expertiză medico-legală nr.138D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la ***** putea fi până la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă;

-prin ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a cet.*****, însă aceasta a fost ignorat de către expert la expertiza suplimentară, expunându-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară;

-mai mult decât atât, potrivit înregistrărilor video și declarațiilor martorilor oculari oferite în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că „***** ia data de 13 .01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile a corpului la ***** nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mâna la ochi, nu șchiopăta și nu a comunicat că ar fi fost maltrat” (a se vedea înregistrările video și declarațiile martorilor *****, *****, *****, *****, *****, *****);

-concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală după caracteristica și localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate sunt admisibile mânilor proprii;

-potrivit pct.70 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr.99/2003, prin „pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă se înțelege o incapacitate generală de muncă în volum mai niarejie 10%, dar pînă la 33% (o treime) inclusiv. Astfel, din motiv că partea acuzării nu a prezentat care va probe care ar confirma că până la data de 13.01.2014 vederea la ***** la ochiul drept era la același nivel cu ochiul stâng, lipsește și urmarea prejudiciabilă sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății;

-astfel, Cod de procedură penală al.(3) art.8 prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. La fel, menționează că prin probele cercetate în instanța de fond nu s-a confirmat nici faptul că ar fi smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.***** cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimici înregistrarea video.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017 în partea în care s-a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de

art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa în temeiul art.391 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La data de 27.03.2017 împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel și partea vătămată *****, care nu este de acord cu sentința instanței de fond, în motivarea căruia a indicat că a rămas păgubit în urma acțiunilor lui Teșcureanu Ion și nu i-au fost restabilite drepturile. Nu a declarat nici o faptă neadevărat, totul s-a întâmplat așa cum a povestit. A dorit să documenteze cu telefonul ilegalitatea acțiunilor lui Teșcureanu și atunci ultimul obraznic a smuls telefonul din mână și a dorit să-l ia înapoi. Nu l-a atacat pe Teșcureanu, a apucat telefonul și atunci el îl lovea cu mâna în ochi și cu piciorul încălțat peste piciorul său. Din cauza lui Teșcureanu a pierdut vederea cu 0,3, i s-a cauzat trauma morală care a avut-o mult timp, iar după sentința judecătorească i s-a agravat. Nu a urmărit nici un interes material și nu îl are la moment. Dorește să se facă dreptate.

Solicită admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond cu condamnarea lui Teșcureanu Ion în baza art.328 al.(1), art.166/1 al.(1) și art.152 al.(1) Cod penal și stabilirea unei pedepse care să-l facă să înțeleagă că n-a acționat legal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16.10.2019 s-a respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul Teșcureanu Ion.

*S-au admis apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șușu Constantin și apelul părții vătămate ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017, casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.166' al.(1) CP și în baza acestei legi s-a stabilit pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 (patru) ani. În baza art. 90 CP, pedeapsa închisorii s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani. În baza art.60 al. (1) lit.b) CP, Teșcureanu Ion ***** sa liberat de răspundere penală pe art.art.328 al.(1), 152 al.(1) CP în legătură cu intervenirea termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, cu încetarea procesului penal în temeiul art.art.332 al.(1), 391 al.(1) p.6) CPP RM. Corpul delict - suportul cu înregistrarea video cu capacitatea de 4,7 Gb sa dispus a se păstra la cauza penală.*

Decizia în cauză a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Ciobanu Gheorghe în interesele inculpatului Teșcureanu Ion, care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.05.2017 în partea recunoașterii vinovăției de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal RM cu încetarea procesului penal ca urmare intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16.10.2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Teșcureanu Ion să fie achitat în baza art.152 al.(1) Cod penal în temeiul art.391 al.(1) pct.3 CPP RM.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30.06.2020 s-a admis recursul ordinar declarat de avocatul Ciobanu Gheorghe în interesele inculpatului Teșcureanu Ion, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din

16.10.2019, în cauza penală în privința lui Teșcureanu Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut, că instanța de apel indică două sume diferite privind costul telefonului mobil de care se pretinde că a fost deposedat ***** - 3400 lei (această sumă figurând și în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu) și 3000 lei.

Totodată, instanța de recurs a statuat, că potrivit certificatului de cost anexat la materialele cauzei, eliberat de SRL „Terra Digital”, rezultă că costul telefonului mobil de model „*****”, nou, în ianuarie 2014 era de 2000 lei, alte probe care ar confirma costul telefonului mobil nu există la materialele cauzei.

Deasemenea Colegiul a reținut, că în cursul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit că ***** nu a fost deposedat de către inculpat de telefonul său mobil, or însăși instanța de apel stabilind fapta indică „...fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.***** și s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video.”, iar în partea descriptivă a deciziei menționează că „după intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni ***** și ***** , telefonul mobil „*****” a fost restituit lui *****.”

Mai mult ca atât, acest fapt fiind confirmat și prin conținutul plângerii depusă de ***** în care a menționat că „telefonul mobil din mâna polițistului l-a luat Ceresău. Careva defecțiuni telefonul nu prezintă.”

Astfel, Colegiul penal lărgit a atras atenția asupra faptului că instanța de apel încadrând acțiunile inculpatului în baza prevederilor art.328 al.(1) Cod penal, n-a argumentat concluziile sale cu privire la faptul, că în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului acesta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, deoarece noțiunea de „daune în proporții considerabile” este clar definită în prevederile art.126 al.(2) Cod penal.

În continuare, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel stabilind vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion în baza art.166/1 al.(1) și art.152 al.(1) Cod penal, reține aceeași faptă pentru ambele capete de acuzare.

Potrivit, art.385 al.(1) pct.1), 2), 3) Cod de procedură penală, printre altele chestiuni, instanța de judecată la adoptarea sentinței, soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Instanța de apel în conformitate cu prevederile art.413 al.(1) Cod de procedură penală, ghidându-se de regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1, urma să soluționeze anume consecutiv chestiunile stipulate de art.385 al.(1) pct.1), 2), 3) Cod de procedură penală, însă acest aspect nu a fost elucidat și constatat complet, fapt care a dus la emiterea unei soluții premature ce reiese din examinarea superficială a materialului probator în raport cu circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel a trecut cu vederea respectivele aspecte esențiale pentru procesul penal, cu toate că fiind investită cu atribuții de judecarea cauzei conform normelor stabilite pentru prima instanță, în speță după o sentință de achitare în baza art.166/1 al.(1)

care Teșcureanu Ion a fost achitat de sub învinuirile înaintate în baza art.152 al.(1), art.166/1 al.(1), art.328 al.(1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor. S-a dispus corpul delict - suportul magnetic cu înregistrarea video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb, anexat la materialele cauzei, de a păstra în continuare la dosar.

Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27.04.2021 a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08.02.2022 s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27.04.2021, în cauza penală în privința lui Teșcureanu Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției Colegiul a reținut, că în apelul declarat de către inculpat a fost solicitat casarea deciziei în partea în care s-a încetat procesul penal în baza art.157 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa în temeiul art.391 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală. Instanța de apel a admis apelul declarat de inculpat și a dispus achitarea acestuia în baza art.152 al.(1), art.166/1 al.(1) și art.328 al.(1) Cod penal, fără a indica în partea descriptivă și dispozitivă a deciziei că la desființarea sentinței a fost aplicat principiul devolutiv prevăzut de art.409 Cod de procedură penală.

La fel a reținut, că instanța de apel la dispunerea achitării inculpatului în linii generale a statuat că Teșcureanu Ion nu se face vinovat de cele imputate prin rechizitoriu din două motive, care nu se conciliază între ele și, în fond, reprezintă temeuri diferite de achitare, stipulate de art.390 Cod de procedură penală: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și procurorul nu a adus probe în confirmarea învinuirii imputabile inculpatului.

La fel Colegiul a indicat, că în partea achitării inculpatului Teșcureanu Ion învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.152 al.(1), art.166/1 al.(1) și art.328 al.(1) Cod penal, Colegiul penal lărgit a constatat că în partea descriptivă a deciziei sale, instanța de apel a indicat declarațiile părților vătămate ***** și *****, a martorilor ***** și expertului judiciar *****, a inculpatului Teșcureanu Ion, precum și probele materiale invocate de către procuror și de către avocatul inculpatului, fără însă, a supune unei verificări minuțioase și obiective fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul a constatat că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția”,

ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.436 al.(2) CPP RM, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

În ședința instanței de apel procurorul Prisacari Lilia a susținut apelul declarat de procuror și a solicitat admiterea acestuia în sensul invocat, solicitând casarea sentinței instanței de fond în ce privește art.328 al.(1) Cod penal RM, a exclude calificativul - interesele publice, constatarea vinovăției inculpatului în baza art.328 al.(1) CP și în baza art.60 CP a dispune liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. Recunoașterea vinovăției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a activa în organele de drept ale MAI pe un termen e de 4 ani. Constatarea vinovăției în baza art.152 al.(1) CP și la fel în baza art.60 CP, liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. La fel a susținut și apelul părții vătămate și a solicitat admiterea apelului declarat în sensul invocat. Totodată a solicitat respingerea apelului declarat de către inculpat ca fiind nefondat.

În susținerea poziției sale acuzatorul de stat a indicat, că soluția instanței de fond în privința lui Teșcureanu Ion cu privire la achitarea lui în baza art.166/1 al.(1) CP, reîncadrarea acțiunilor inculpatului din baza art.328 CP la contravenție și reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.157 CP de la art.152 CP este vădit ilegală, sentința urmează a fi casată integral, cu pronunțarea unei hotărâri noi, după cum a solicitat. Ce ține de art.152 al.(1) și art.328 al.(1) Cod penal RM, acestea fiind potrivit art.16 Cod penal RM infracțiuni mai puțin grave, a intervenit termenul de prescripție și urmează inculpatul să fie recunoscut vinovat cu stabilirea pedepsei și liberat de pedeapsă în legătură cu intervenirea prescripției. Ce ține de apelul inculpatului prin care se solicită o soluție de achitare în latura art.157 Cod penal RM și soluția instanței de fond menținută, consideră că urmează a fi respins ca nefondat. Susține și apelul declarat de partea vătămată integral. Consideră că vinovăția lui Teșcureanu Ion în baza articolelor încriminate a fost dovedită pe deplin, cu referire pe fiecare capăt de acuzare în parte. Partea acuzării corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.328 al.(1) Cod penal RM, iar instanța de fond incorect și vădit nefondat a reîncadrat acțiunile într-o contravenție, eronat a stabilit despre faptul inexistenței infracțiunii, nu a luat în considerare mai multe probe care au fost prezentate de partea acuzării și în special declarațiile părții vătămate. Astfel, pe acest capăt de acuzare vinovăția inculpatului este dovedită de declarațiile lui ***** și martorilor oculari ***** și ***** și înregistrarea video, din care se aud clar cuvintele lui ***** – „dă-i telefonul,„. Prin procesul-verbal de ridicare și tabelul foto din 13.01.2014 este dovedit că Ciotu a dispus de telefon mobil de model Samsung, de culoare neagră, care a fost subiectul infracțiunii încriminate. Este evident că pe acest capăt de acuzare inculpatul a ieșit din cadrul drepturilor și atribuțiilor ce i-au fost acordate prin lege. Fapta lui ***** de înregistrare video a polițistului

Teșcureanu a fost comisă anume pentru colectarea probelor, așa cum a explicat el în ședința instanței de fond și în apel. Dar inculpatul prin acțiunile sale violente a dorit să-și demonstreze nesupunerea față de lege. Conform actului de învinuire ca consecințe a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion s-a cauzat daună considerabilă exprimată în lezarea gravă drepturilor cetățeanului ***** la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat la preț de 3400 lei. Consideră că vinovăția inculpatului pe capătul respectiv de acuzare a fost dovedită pe deplin. Cu referire la capătul de acuzare prevăzut de art.166/1 Cod penal RM consideră că instanța și în acest aspect a dispus o soluție ilegală, ori greșit a constatat că nu s-au adus probe de acuzare care ar confirma faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate. Instanța de judecată în soluția care a dispus-o se contrazice referitor la temeiurile de drept care au servit pentru adoptarea soluției de achitare a lui Teșcureanu. Inițial se expune referitor la lipsa probelor care a confirmat faptul că a fost comisă de către inculpat infracțiunea, iar la final despre ceea ce fapta imputată inculpatului nu întrunește elemente infracțiunii. Probe care confirmă latura acuzării sunt declarațiile părții vătămate *****, care a declarat despre aplicarea de către Teșcureanu a mai multor lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul său, precum și rapoartele de expertiză coroborează cu declarațiile părții vătămate, potrivit cărora la examinarea lui ***** s-a constatat vătămări corporale medii. În acest aspect coroborează și raportul de expertiză legală ambulatorie, prin care este stabilit că ***** a suportat traumă psihologică invocată acțiunilor violente din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacții depresiv-anxioasă cu hipervigilență suspicioasă, dispoziție tristă, neliniște, insomnie. Instanța de judecată la dispunerea soluției a lăsat fără apreciere echimoza pe gamba dreaptă constatată prin rapoartele de expertiză medico-legală la *****, care la fel a fost cauzate de inculpat prin lovirea cu piciorul. Teșcureanu Ion a acționat în exercițiul funcției ca agent al statului, nu ca persoană privată pe baza la relații personale. Polițistul Teșcureanu era în drept să aplice forță fizică doar în ordinea prevăzută de lege. Și astfel acțiunile lui se încadrează perfect în componența de infracțiune prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal RM. Toate celelalte probe la care a făcut referire instanța, și anume declarațiile colegilor lui Teșcureanu Ion, au indicat că nu au văzut ca ei să aplice careva violență, astea dovedesc doar interesul corporativ al colegilor de al proteja pe Teșcureanu. Cu referire la capătul de acuzare în baza art.152 al.(1) CP consideră că și în acest aspect a dispus o soluție ilegală, reîncadrând acțiunile lui din art.152 al.(1) în 157 Cod penal, ori instanța prin probele care le-a analizat și a expus soluția, a acceptat faptul că vătămarile corporale provocate lui ***** au fost provocate de Teșcureanu Ion, însă le încadrează în art.157 Cod penal RM, precum că ele au fost cauzate din imprudență. Probele care au fost prezentate de partea acuzării sunt contrare absolut poziției instanței în această latură, ori vătămarile corporale medii provocate din imprudență au cu totul altă formă. În situația dată inculpatul intenționat a aplicat lovituri și acțiunile lui se încadrează în componența de infracțiune prevăzut de art.152 al.(1) CP, deoarece reieșind din probele care au fost prezentate din partea acuzării, el aplica lovituri repetate în față și ochi. Inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și prejudiciile și le-a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Consideră că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza capetelor de acuzări pe care s-a expus și solicită pe art.152 al.(1) și art.328 al.(1) Cod penal instanța de apel să constate

vinovăția inculpatului de comiterea acestor infracțiuni cu stabilirea pedepsei și să-l elibereze de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului de prescripție

Partea vătămată ***** a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Partea vătămată ***** în ședința instanței de apel a indicat că este de acord cu sentința instanței de fond și solicită menținerea ei fără modificări.

Inculpatul Teșcureanu Ion a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia din motivele invocate, menționând că nu a comis faptele incriminate și consideră că dosarul în privința sa a fost fabricat.

Avocatul Bondarenco Oleg a susținut cererea de apel depusă de către inculpat împotriva sentinței instanței de fond, care este pasibilă de a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri privitor la achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.152 CP și achitarea pe capătul de învinuire în baza art.328 al.(1) CP. Consideră că la caz fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor enumerate, iar concluziile instanței de fond sub acest aspect sunt în contradicție cu probatoriul acumulat. În ceea ce privește apelul declarat de către partea acuzării și partea vătămată consideră că acestea sunt pasibile de respingere ca fiind lipsite de temeii.

La fel solicită respingerea apelului declarat de procuror și partea vătămată Ceresău ***** ca fiind lipsite de temeii. Solicită admiterea, inclusiv din oficiu, conform prevederilor art.409 al.(2) Cod de procedură penală a apelului declarat de inculpatul Teșcureanu Ion, cu casarea parțială a sentinței în partea ce privește încetarea procesului penal în privința lui Teșcureanu Ion pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal și art.157 Cod penal, cu pronunțarea în aceasta parte a unei hotărâri noi, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute der art.328 al.(1) Cod penal și art.152 al.(1) Cod penal din motivul lipsei faptului infracțiunii, cu menținerea sentinței în partea achitării lui Teșcureanu Ion de sub învinuirea în săvârșirea prevăzute de art.166/1 Cod penal RM.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, în vederea respectării indicațiilor date prin Hotărârea Plenului CSJ a RM „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr.22 din 12.12.2005, modificată prin Hotărârea Plenului CSJ nr.4 din 30.03.2009 și nr.10 din 24.12.2010, care indică la faptul că apelul este o continuitate a judecării cauzei, a fost admis demersul înaintat de partea acuzării și părții apărării referitor la audierea inculpatului Teșcureanu Ion, a părților vătămăte ***** și *****, martorului ***** *****, precum și verificarea suplimentară a probelor.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, inculpatul Teșcureanu Ion a indicat că susține declarațiile date anterior în instanța de fond conținute în materialele cauzei penale la f.d.114-118, vol.II.

În instanța de fond fiind audiat inculpatul Teșcureanu Ion a relatat, că vina nu o recunoaște și că la data de 13.01.2014, pe la orele 15.00, aflându-se împreună cu colegii echipei mobile de control al sarcinii de pe osie la mijloacele de transport ANTA lângă pichetul din or.Sîngerei, a observat că un autoturism de model „Mercedes Sprinter” care venea din direcția mun.Chișinău și se apropia de ei, avea un mers neadecvat, mergea șerpuit. A stopat mijlocul de transport, s-a apropiat de ușa șoferului și a rugat să prezinte actele, să

comunică ce bunuri transportă și dacă masa acestora nu depășește norma admisă. La volanul mijlocului de transport se afla *****, iar în salon se mai aflau doi pasageri. Șoferul autoturismului a prezentat permisul de conducere, actele și certificatul de înmatriculare, dar nu era sigur despre masa mărfurilor transportate. A rugat șoferul să urce mijlocul de transport pe cântar pentru a verifica masa mărfurilor și ulterior s-a constatat că se încadra în limitele admisibile. Totodată s-a constatat că transportul nu era înregistrat pe numele șoferului. Astfel, conducătorului i s-a comunicat că în privința sa va fi întocmit un proces-verbal contravențional în baza art.240 al.(3) Cod contravențional și a fost rugat să prezinte asigurarea pentru a fi indicată în procesul contravențional. Conducătorul de transport s-a îndreptat spre autoturism și tot în acest timp a fost rugat să-l ia de pe cântar. În acest timp, din autoturismul de model „Mercedes Sprinter” au cei doi pasageri, care s-au apropiat de Teșcureanu Ion și l-au întrebat de motivul întocmirii procesului-verbal contravențional, fiindu-le explicat să se întoarcă în autoturism. Unul din pasageri, și anume *****, a întrebat din nou motivul întocmirii procesului-verbal contravențional, fiind rugat din nou să se întoarcă în autoturism și să ia mijlocul de transport de pe cântar, timp în care ***** le-a spus celorlalți să filmeze. Personal nu a văzut cine filma în timp cât întocmea procesul-verbal contravențional, ***** îi adresa întrebări provocatoare. După întoarcerea procesului contravențional a rugat șoferul să se apropie și să facă cunoștință. ***** i-a spus șoferului să intre în mașină. El s-a apropiat de șofer și i-a explicat conținutul procesului-verbal contravențional întocmit. ***** striga că autoturismul este înregistrat pe numele soției sale, iar conducătorul autoturismului de model „Mercedes Sprinter” a refuzat să semneze și a declarat că nu este de acord cu cele indicate, fiindu-i explicat că așteaptă doi martori pentru a contrasemna refuzul. A luat procesul-verbal contravențional, s-a întors la mașina de serviciu și l-a pus în mapa cu procese contravenționale. Conducătorul mijlocului de transport împreună cu pasagerii l-au urmat pentru a le da copia procesului-contravențional întocmit, deoarece ei nu sunt de acord cu cele indicate și s-au urcat și ei în autoturism. Teșcureanu Ion i-a rugat să coboare, dar ei nu reacționau. În mașină se mai afla un colaborator al serviciului rutier care încerca să îi împingă afară, explicându-le că în automobil se află aparataj special și să nu o strice. Au mai fost rugați și de ceilalți colaboratori - Chistol A. și Boldu S. să coboare. ***** striga să-i dea o copie la procesul contravențional, iar în caz de refuz dînsul nu va mai activa în organe, deoarece el are cunoștințe în Chișinău și încerca în mod repetat să ia procesul contravențional cu forța. Auzind gălăgie, de ei s-a apropiat un colaborator al IP Sîngerei, Țurcanu V. După mai multe insistențe, cei trei au coborât, iar ***** le-a spus celorlalți doi să sune la IP Sîngerei. În scurt timp, de ei s-a apropiat doi colaboratori al IP Sîngerei, și anume ***** și ***** și ***** care i-au întrebat ce s-a întâmplat. ***** le-a explicat că în privința lui ***** a fost întocmit un proces-verbal contravențional, dar se refuză eliberarea copiei. Colaboratorii IP Sîngerei le-au explicat că pentru a primi o copie de pe procesul-verbal contravențional trebuie să semneze, iar dacă nu este de acord, să se adreseze în instanța de judecată. Într-un final, ***** a semnat procesul-verbal contravențional, fiindu-i eliberată și copia. Procesul-verbal contravențional nu a fost contestat. Nu i-a cauzat lui ***** careva lovituri și personal nu a luat de la ***** telefonul mobil.

Suplimentar în ședința instanței de apel inculpatul Teșcureanu Ion a declarat, că atunci când a întocmit procesul-verbal i-a rugat pe ***** și ***** să ia loc în automobilul lor și să nu vină după el. Nu cunoaște de unde au putut apărea la ***** traumele. ***** este

prieteni cu medicul legist. Nu l-a depozitat pe ***** de telefon. Nu a contestat sentința, a scăpat din vedere, dar nu este de acord cu reîncadrarea acțiunilor sale din baza art.328 CP în baza art.313 Cod Contravențional. La momentul producerii incidentului avea funcția de inspector patrulare rutieră. A activat pînă în anul 2017. ***** nu purta ochelari în timp ce conducea. ***** nu a dorit să semneze procesul-verbal, fiind îndrumat de *****.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, partea vătămată ***** a indicat că susține declarațiile date anterior în instanța de fond conținute în materiale cauzei la f.d.87, 92, vol.II.

În instanța de fond ***** fiind audiat a declarat, că la data de 13.01.2014, pe la orele 15.00 se întorcea cu automobilul soției de model „Sprinter Mercedes” cu nr. de înmatriculare COE 027, la volanul căruia se afla fiul *****. La intrarea în or. Sîngerei au fost stopați de un colaborator la poliției rutiere, care a cerut să fie verificată masa încărcăturii și indiferent de faptul că mașina mergea regulamentar nu a înțeles motivul stopării, dar pentru a nu crea conflict, a executat cele cerute. Au urcat mașina pe cîntar și deoarece după expirarea a aproximativ 15 minute nimeni ne se apropia, s-a apropiat personal de autoturismul de model „Gazel” pentru a verifica ce se întîmplă și care este motivul reținerii. Polițistul nu a reacționat la întrebare și continua să scrie ceva. El a insistat asupra explicării motivului stopării, după care a fost întrebat dacă el este proprietarul mașinii. I-a explicat polițistului că autoturismul îi aparține soției sale, iar el îl conduce în bază de procură, pe cînd consideră că întrebările date urmau a fi adresate șoferului ***** și la fel verificate actele lui. I-a atenționat polițistului că trebuie să se apropie de autoturism pentru a verifica actele și cele spuse de la șofer. După ce l-a înjurat, polițistul s-a ridicat și s-a îndreptat cu actele spre autoturismul „Sprinter Mercedes”. Polițistul a trecut prin partea stîngă la ușa șoferului, iar el a mers prin partea dreaptă și s-a urcat în mașina în locul pasagerului de lîngă șofer. Atunci a auzit cum Teșcureanu Ion a solicitat de la ***** revizia tehnică a autoturismului și asigurarea, iar la întrebarea lui ***** care a fost motivul stopării, răspunsul a fost că autoturismul mergea neadecvat. La întrebarea de a explica ce presupune mersul neadecvat, Teșcureanu Ion cu voce apăsată a menționat că neadecvat, după care a urmat un cuvînt necenzurat în adresa lor și a aruncat actele automobilului jos la podea. După toate cele întîmplate, i-a cerut lui Teșcureanu Ion copia procesului-verbal contravențional, pentru a nu avea careva dubii ulterior, însă ultimul îi ignora în totalitate. În acest imp l-a rugat pe ***** să scoată telefonul mobil și să filmeze cele întîmplate pentru a depune o plîngere. Văzînd că ***** înregistra video cu telefonul mobil, Teșcureanu Ion s-a enervat și mai mult și le-a ordonat să ascundă telefonul. Atunci el i-a explicat lui Teșcureanu Ion că este persoană publică și îl poate filma. Profitînd de neatenția celor doi, Teșcureanu Ion cu o mînă l-a bruscat pe ***** , iar cu a doua a smuls telefonul din mîna lui *****. Teșcureanu Ion a fost avertizat de faptul că acțiunile lui sunt ilegale și poartă răspundere penală, dar el a desfăcut telefonul în două, a scos bateria și căuta să sustragă cardul de memorie. Încercînd să salveze probele comportamentului lui Teșcureanu Ion, a apucat telefonul din mîna dreaptă a lui, timp în care Teșcureanu Ion încerca să intre în autoturismul „Gazel” cu tot cu telefon. A fost nevoit să-l urmeze, deoarece ținea telefonul ca să nu fie distrus. În acest timp a simțit lovituri la picior și în față lîngă ochi, încercînd să se apere cu cealaltă mînă, striga după ajutor. Teșcureanu Ion îl lovea cu dosul palmei, la întîmplare. La un moment dat, persoanele care erau afară, ***** și ***** l-au ajutat să iasă cu tot cu telefon. În automobilul de serviciu se afla o persoană la calculator,

care tot striga să iasă să se clarifice afară. După ce a coborât din mașină au telefonat la IP Sîngerei și au comunicat despre faptul că sunt agresați de un polițist. În scurt timp s-au apropiat ***** și *****. Le-au povestit detaliat toate cele întâmplate, le-a arătat hainele întinse și pantoful rupt, la care poliștii le-au spus că trebuie să depună o plîngere la procuratură, nefiind în competența lor documentarea prezentului caz. A insistat să i se elibereze o copie de pe procesul-verbal întocmit și după implicarea lui ***** , Teșcureanu Ion a adus copia procesului-verbal cu privire la contravenție, după ce ***** a semnat procesul-verbal contravențional, i-a fost eliberată o copie de pe el. După s-au deplasat la Procuratura Sîngerei unde au depus o plîngere. În aceeași zi, dar mai târziu, a simțit dureri în interiorul ochiului, s-a înroșit, după care a început să lăcrimeze. În urma petrecerii investigațiile medicale s-a constatat că a suferit o traumă la ochi. Inițial nu a crezut că e mare problemă, dar peste cîteva săptămîni medicul i-a comunicat că vede mai slab, fiind necesară o intervenție chirurgicală pentru restabilirea vederii.

În instanța de apel ***** a mai declarat suplimentar, că pînă la caz nu a avut probleme de sănătate. După caz cu ochiul vede doar 30%, are pretenții la inculpat din motiv că pierde sănătatea. A avut conflict cu poliștii din același batalion, cu un coleg de a lui Teșcureanu Ion, a cărui proces-verbal a fost anulat în instanță. În mașină erau trei și trecînd 15 minute ca stăpîn a mașinii a plecat să întrebe care este motivul opririi. ***** nu a cerut să se implice în situație. Teșcureanu a formulat solicitări și indicații atunci cîns s-a apropiat de mașină, nu a solicitat să iasă din automobil, a aplicat mai multe lovituri în picior și în față, nu mai ține minte cîte lovituri au fost. A fost la medicul legist a doua zi.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, partea vătămată ***** a declarat că susține declarațiile date anterior în instanța de fond conținute în materialele cauzei la f.d.14-18, vol.III.

Astfel, potrivit declarațiilor date de partea vătămată ***** în instanța de fond, ultimul a declarat că la data de 13.01.2014, fiind la volanul autoturismului de model „Mercedes-Benz” cu n/î COE 027, în care se mai afla ***** și ***** , la intrarea în or.Sîngerei a fost stopat de ofițerul de patrulare Teșcureanu Ion. Conducea autoturismul, deoarece nașul său ***** a fost sancționat anterior cu mai multe puncte de penalizare și nu vroia să fie lipsit de dreptul de a conduce mijloacele de transport. După ce au fost prezentate actele, la cerere, mașina a fost urcată pe cîntar pentru verificarea greutății, iar Teșcureanu Ion a intrat în mașina de serviciu pentru verificarea tonajului. După expirarea a 15 minute, văzînd că nu se întoarce, ***** a coborât și s-a îndreptat să verifice dacă nu e vre-o problemă cu încărcătura. Peste cîteva momente ***** s-a întors cu Teșcureanu Ion, care i-a întins un proces-verbal contravențional și i-a comunicat să-l semneze. La întrebarea de ce nu a fost înștiințat, Teșcureanu Ion i-a spus că procesul contravențional a fost întocmit pe faptul că nu este proprietarul mașinii. ***** i-a spus că mașina este a lui ***** . La un moment dat Teșcureanu Ion s-a enervat, a aruncat foile pe podeaua mașinii, i-a numit cu cuvinte necenzurate, s-a întors și a plecat. Neînțelegînd ce se întîmplă, s-au uitat nedumeriți unul la altul, după care au coborât toți trei și au început să filmeze ce se întîmplă. La un moment dat a mai apărut un polițist care i-a spus să închidă telefonul, după care s-a dat la o parte și se uita. ***** îi dădea întrebări lui Teșcureanu Ion, dar ultimul l-a bruscat pe ***** și îndreptîndu-se spre ***** , i-a apucat telefonul din mîină și a fugit în mașina de tip „Gazel”.

Teșcureanu Ion a desfăcut telefonul mobil și vroia să scoată cardul de memorie. În acest timp ***** a urcat în mașina de tip „Gazel”, în spatele lui Teșcureanu Ion, și încerca să recupereze telefonul, însă Teșcuieanu Ion opunea rezistență, cu o mână ținând telefonul, iar cu cealaltă lovindu-l pe ***** peste față și cu piciorul l-a lovit la picior. ***** cu ***** nu au putut urca în mașină, deoarece era împins afară de șeful de la cântar, iar pe ***** l-a tras de scurtă afară celălat polițist, rupându-i scurta. În scurt timp telefonul a fost recuperat pe bucăți, însă ***** a fost lovit de Teșcureanu Ion la picior și la ochi. A telenonat la IP Sîngre și în scurt timp s-au apropiat ***** ***** și ***** . După ce le-a fost povestit cele întâmplate, Teșcureanu Ion le-a dat o copie a procesului-verbal contravențional, și văzînd că nu sunt urme de violență, ***** ***** și ***** le-au spus că pot să se adreseze la procuratură și au plecat. Consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil prin deteriorarea telefonului mobil procurat contra sumei de 200 Euro din Federația Rusă.

Suplimentar în ședința instanței de apel, partea vătămată a mai declarat, că nu cunoaște dacă ***** anterior a avut probleme cu ochiul, i-a spus că îl doare ochiul și piciorul, probleme despre care nu i-a comunicat pînă la incident. Nu are pretenții față de inculpat. Era în mașină și polițistul s-a apropiat să semneze procesul-verbal. ***** a ieșit primul. Nu i-a spus lui Ceresău să intervină. A fost de acord cu procesul-verbal, dorea să se prezinte agentul. Cu contravenția nu a fost de acord. Nu era mare suma amenzii ca să meargă în judecată, a achitat amenda. Teșcureanu nu a dat indicații lui ***** . Teșcureanu l-a împins pe Ceresău din cabina mașinii afară, unde l-a lovit pe ***** , după care i-a smuls telefonul din mână. Nimeni din agenți nu a invitat pe ***** în cabina automobilului. Apelul la 902 a efectuat cu telefonul lui Gheorghe, care a luat telefonul său din mîna lui Teșcureanu. Consideră că telefonul a fost dezasamblat de Teșcureanu. ***** avea urme la față și la picior. În acel moment nu a văzut, dar ulterior Ceresău i-a arătat, a spus că îl doare ochiul și lăcrimează.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță, martorul ***** ***** a declarat că inculpatul îi este cunoscut în legătură cu cazul dat. Susține declarațiile date anterior în instanța de fond conținut în materialele cauzei la f.d.100-102, vol.II.

Astfel, martorul ***** ***** în instanța de fond a declarat, că la data de 13.01.2014, aproximativ pe la orele 15.00, a fost anunțat, că a fost înregistrată o înștiințare precum că în marginea or.Sîngerei a fost întocmit în privința unei persoane un proces-verbal contravențional, cu care persoana nu este de acord și face gălăgie. Împreună cu ***** s-au deplasat la pichetul din or. Sîngerei. Ajunși la fața locului au văzut o mașină albă urcată pe osie și l-au recunoscut pe ***** printre persoane și pe ***** , care se afla mai mai la o parte. Pe Teșcureanu Ion nu l-au văzut acolo. ***** era agitat și roșu la față și au înțeles că a avut loc un conflict. Nu prea a vorbit, doar le-a spus că a fost bătut și împins, avînd pretenții doar la procesul-verbal. ***** nu a cuzat dureri fizice și nici ochi înlăcrimați nu avea. Nu a văzut haine rupte. Le-a explicat că pot să se adreseze la procuratură.

În ședința instanței de apel martorul ***** ***** suplimentar a mai declarat, că ***** nu prezenta careva semne, urme de violență, echimoze. Întreba unde poate să conteste procesul-verbal. Teșcureanu nu a atras atenție dacă era. Nu ține minte dacă a fost reclamat de vre-o persoană defectarea telefonului mobil, dat fiind că era să fie înregistrat cazul. La acel moment era șef secție urmărire penală Sîngerei. ***** a explicat că nu este de

acord cu procesul-verbal, după care a aflat cine l-a îndrumat să se adreseze la procuratură. L-a văzut roșu la față și a făcut concluzia că Ceresău este agitat, striga.

În cadrul ședinței instanței de apel au fost cercetate suplimentar probele conținute în materialele cauzei penale, și anume:

Volumul I

- ordonanță privind pornirea urmăririi penale din 04.02.2014 (f.d.1, vol.I);
- demers de stabilire a competenței din 09.09.2014 (f.d.6, vol.I);
- ordonanță de stabilire a competenței din 10.09.2014 (f.d.7-8, vol.I);
- proces-verbal de primire a plângerii lui ***** din 13.01.2014, prin care solicita de a atrage la răspundere conform legislației colaborarii de poliție (f.d.31, vol.I);

- proces-verbal de primire a plângerii lui ***** asupra acțiunilor ilegale din 13.01.2014, prin care solicita de a trage la răspundere conform legislației colaborarii de poliție pe următoarele aspecte: La 13.01.2014, aproximativ la ora 15.30, la intrarea în or.Șîngerei, din direcția s.*****, lângă pichetul rutier, un colaborator de poliție, identitatea căruia nu i-o cunoaște, fără nici un motiv, pe neașteptate, i-a smuls telefonul din mîna lui ***** în timpul ce ultimul filma și a urcat cu el în automobilul de model „Gazel”, unde l-a desfăcut și încerca să scoată cardul de memorie. ***** încerca să i-a telefonul de la polițist, însă nu reușea și a văzut cum colaboratorul de poliție i-l lovea cu dosul palmei peste față pe ***** și-l împingea din automiobil. S-a apropiat la ușa din spate a microbusului de model „Gazel” și încerca să i-au telefonul din mîna polițistului și în timpul acesta din spate s-a apropiat alt colaborator de poliție cu mustațe, care l-a apucat de scurtă și îl trăgea la el ca să nu reușească să i-a telefonul din mîna celui alt polițist și în felul dat i-a rupt scurta. Lovituri nu a primit și nu necesită examinarea medico-legală (f.d.32, vol.I);

- proces-verbal de primire a plângerii lui ***** din 13.01.2014 potrivit căruia roagă organele de drept de a atrage la răspundere conform legislației colaborarii de poliție pe următoarele aspecte: La 13.01.2014, aproximativ la ora 15.30 min., la intrarea în or.Șîngerei, din direcția s.*****, lângă pichetul rutier, un colaborator de poliție identitatea căruia nu o cunoaște, fără nici un motiv l-a stopat în timpul ce conducea automobilul nașului ***** de model „Mercedes 416”, cu n/î COE 027, unde se afla și el împreună cu ***** , apoi a întocmit un proces-verbal în privința sa, iar la întrebările sale despre motivul stopării colaboratorul de poliție a aruncat actele automobilului în salonul microbusului, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate. Ulterior deja la întrebările nașului ***** despre motivul stopării, s-a apropiat alt colaborator de poliție cu mustațe, care de cîteva ori a încercat să-i i-a telefonul în timp ce filma, însă n-a reușit, dar colaboratorul de poliție care i-a stopat pe neașteptate i-a smuls telefonul din mîna și a urcat cu el în automobilul de model „Gazel”, unde a rupt husa telefonului, l-a desfăcut și încerca să scoată cîrdul de memorie. ***** încerca să i-a telefonul de la polițist însă nu reușea și a văzut cum colaboratorul de poliție i-l lovea cu dosul palmei peste față pe ***** și-l lovea cu piciorul peste picior și încălțăminte. Telefonul mobil din mîna polițistului l-a luat cet. *****. Telefonul era desfăcut, iar el l-a strîns l-a loc. Careva defecțiuni telefonul la moment nu prezintă. Husa telefonului este deteriorată puțin. Careva lovituri nu a primit și refuză examinarea la medicul legist (f.d.33, vol.I);

- proces-verbal de consemnare a plângerii verbale din 08.09.2014, prin care ***** roagă să fie atras la rspundere penală inspectorul de patrulare rutieră Teșcureanu Ion, care la

16.06.2014, la ora 15.30, la intrarea în orașul Sîngerei, prin aplicarea de lovituri cu mîna i-a cauzat trauma ochiului drept și ca consecință a pierdut vederea (f.d.36, vol.I);

-raportul de recepționare a apelului telefonic din 13.01.2014, potrivit căruia a fost stopat automobilul condus de *****, la verificarea greutății pe osii de către colaboratorii INP Nord, nu este de acord cu procesul-verbal întocmit (f.d.38, vol.I);

-proces verbal cu privire la contravenție din 13.01.2014 întocmit în privința lui ***** în baza art.240 al.(2) Cod Contravențional (f.d.39, vol.I);

-certificat de cost a telefonului mobil de model Samsung Ace GTS-5830 din 17.05.2014 (f.d.69, vol.I);

-cerere de chemare în judecată pentru recuperarea prejudiciului cauzat întocmită de ***** prin care solicită încasarea de la vinovat în beneficiul său suma de 2500 lei cu titlu de prejudiciu material (f.d.75, vol.I);

-ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui ***** din 17.05.2014 (f.d.76, vol.I);

-proces-verbal de audiere a martorului ***** ***** din 21.05.2014 (f.d.77, vol.I);

- proces-verbal de audiere a martorului ***** din 21.05.2014 (f.d.78, vol.I);

-proces-verbal de audiere a martorului ***** din 01.07.2014 (f.d.79-80, vol.I);

- proces-verbal de audiere a martorului ***** din 08.12.2014 (f.d.84-85, vol.I);

-proces-verbal de audiere a martorului ***** din 26.11.2014 (f.d.88-89, vol.I);

-ordonanță de numire a expertizei medico-legale din 13.01.2014 (f.d.92, vol.I);

-raport de expertiză medico-legală nr.138D din 24.06.2014, prin care s-a concluzionat, că potrivit datelor medicale prezentate la cet.Ceresău Iu. s-au constatat: Traumă închisă ochiul drept. Hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3 pe stînga acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: pînă la trauma din 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală nr.483 din 20.XII.2010. Conform ordinului MS RM N 1257 din 07.XI.2013 scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de muncă în volum de 15%. Conform punctului 67 și 70 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” leziunile corporale indicate se califică ca medii (f.d.93, vol.I);

-raport de expertiză medico-legală nr.17 din 13.01.2014, prin care s-a concluzionat că conform datelor medicale prezentate la cet.Ceresău Iu. s-au constatat: Traumă închisă ochiul drept. Hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Traumă ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, pe stînga acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: pînă la trauma din 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală nr.483 din 20.XII.2010. Conform ordinului MS RM N 1257 din 07.XI.2013 scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de muncă în volum de 15%. Leziunile corporale indicate au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de acțiunea traumatică a unui (or) corp (uri) dur-contodent (e) sau la lovirea cu regiunea vătămată de un așa corp, obiect, conform punctului 67 și 70 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” leziunile corporale indicate se califică ca medii. După localizarea anatomică regiunile cu leziuni corporale sînt admisibile mîinile proprii (f.d.101-102, vol.I);

-act nr.***** din 17.11.2014 de expertiză psihiatrico-legală efectuată în condiții de ambulator prin care s-a concluzionat, că ***** Gheorghe de maladii psihice nu suferă. Este capabil să perceapă împrejurările, ce au importanță pentru procesul penal și să facă declarații despre ele. El a suportat traumă psihologică în rezultatul acțiunilor agresive din partea colaboratorului de poliție, ce se manifestă prin reacție depresiv-anxioasă, cu hipervigilență suspicioasă, gânduri obsesive, dispoziție tristă, neliniște, insomnie. Aceste manifestări purtau caracter temporar, reversibil și la momentul examinării în secția expertiză se depistează doar tensiune emoțională la reactualizarea evenimentelor traumatizante. La expertizat nu s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a inventa (f.d.113-114, vol.I);

-proces-verbal de confruntare dintre ***** și ***** din 05.09.2014, prin care ***** a indicat că de către ***** a fost apucat de scurtă și l-a tras fiindu-i ruptă scurta. ***** a recunoscut că l-a apucat de scurtă pentru a evita conflictul și posibila maltratare a lui Teșcureanu Ion. Nu a avut intenția de a-i provoca leziuni sau pagube. ***** l-a apucat de scurtă dat fiind că Ceresău a luat telefonul lui Ciotu din mîna lui Teșcureanu și atunci a fost apucat de scurtă de ***** (f.d.124-129, vol.I);

-proces-verbal de ridicare din 13.01.2014 a unei scurte de culoare neagră de la ***** (f.d.131-132, vol.I);

-ordonanță privind efectuarea ridicării 13.01.2014 fiind ridicat de la ***** a unei cizme pentru bărbați (f.d.136, vol.I);

-proces-verbal de ridicare din 13.01.2014 de la ***** a unei cizme pentru bărbați (f.d.137-138, vol.I);

-ordonanță privind efectuarea ridicării din 14.01.2014 de la ***** a unui CD cu înregistrare video (f.d.142, vol.I);

- proces-verbal de ridicare din 14.01.2014 de la ***** a unui CD cu înregistrare video (f.d.143-144, vol.I);

-ordonanță și proces-verbal privind efectuarea ridicării din 13.01.2014 de la ***** a telefonului de model „Samsung” (f.d.145-147, vol.I);

-proces-verbal de examinare a obiectului din 09.12.2014, fiind examinat un colet din hîrtie cu inscripția „un disc cu înregistrarea video” ridicat de la ***** (f.d.152-172, vol.I);

-ordonanță din 09.12.2014 de recunoaștere a suportului magnetic de formatul DVD+R cu capacitatea de 4.7 GB (pachetul nr.1) și a telefonului Samsung GT-S 5830 ca corpuri delict pe cauza penală nr. 2014228005. Suportul magnetic de formatul DVD+R, cu capacitatea de 4,7 GB a-l păstra la dosar, iar partea vătămată a se obliga de a păstra telefonul ***** în continuare (f.d.174, vol.I);

-ordin cu privire la transfer din 05.03.2013 a lui Teșcureanu Ion (f.d.198, vol.I);

- referință de serviciu în privința lui Teșcureanu Ion (f.d.199, vol.I);

-informație cu privire la dislocația forțelor de patrulare Nord a INP din 13.01.2014 (f.d.200, vol.I);

Volumul II

-declarațiile părții vătămate ***** date în instanța de fond, el declarînd at, că la data de 13.01.2014, pe la orele 15.00, se întorcea cu automobilul soției de model „Sprinter Mercedes”, n/î COE 027, la volanul căruia se afla finul *****. La intrarea în or.Sîngerei a fost stopat de un colaborator la poliției rutiere care i-a cerut să fie verificată masa încărcăturii, și indiferent de faptul că mașina mergea regulamentar și nu a înțeles motivul

stopării, pentru a nu crea conflict, a executat cele cerute. Au urcat mașina pe cântar, și deoarece după expirarea a aproximativ 15 minute, nimeni ne se apropia, s-a apropiat personal de autoturismul de model Gazel, pentru a verifica ce se întâmplă și care-i motivul reținerii. Polițistul nu a reacționat la întrebare, ci continua să scrie ceva. A insistat asupra explicării motivului stopării, după care a fost întrebat dacă el este proprietarul mașinii. I-a explicat polițistului că autoturismul îi aparține soției sale, iar el îl conduce în bază de procură, pe când, consideră că întrebările date urmau a fi adresate șoferului ***** și la fel verificate actele tot lui. I-a atenționat polițistului că trebuie să se apropie de autoturism pentru a verifica actele și cele spuse de la șofer. După ce l-a înjurat, polițistul s-a ridicat și s-a îndreptat cu actele spre autoturismul Sprinter Mercedes. Polițistul a trecut prin partea stângă la ușa șoferului, iar ***** a mers prin partea dreaptă și s-a urcat în mașina în locul pasagerului de lângă șofer. Atunci a auzit cum Teșcureanu Ion a solicitat de la ***** revizia tehnică a autoturismului și asigurarea, iar la întrebarea lui ***** care a fost motivul stopării, răspunsul a fost că autoturismul mergea neadecvat. La întrebarea de a explica ce presupune mersul neadecvat, Teșcureanu Ion cu voce apăsată a menționat că neadecvat, după care a urmat un cuvânt necenzurat în adresa lor și a aruncat actele automobilului jos la podea. După toate cele întâmplate, i-a cerut lui Teșcureanu Ion copia procesului-verbal contravențional, pentru a nu avea careva dubii ulterior, însă ultimul îi ignora în totalitate. În acest imp l-a rugat pe ***** să scoată telefonul mobil și să filmeze cele întâmplate pentru a depune o plîngere superiorului său. Văzînd că ***** înregistra video cu telefonul mobil, Teșcureanu Ion s-a enervat și mai mult și le-a ordonat să ascundă telefonul. Atunci ***** i-a explicat că este persoană publică și îl poate filma. Profitînd de neatenția celor doi, Teșcureanu Ion, cu o mîină l-a bruscat pe ***** , iar cu a doua a smuls telefonul din mîina lui ***** . Teșcureanu Ion a fost avertizat de faptul că Acțiunile lui sunt ilegale și poartă răspundere penală, dar el a a desfăcut telefonul în două, a scos bateria și căuta să sustragă cardul de memorie. Încercînd să salveze probele comportamentului lui Teșcureanu Ion, a apucat telefonul din mîina dreaptă a lui, timp în care Teșcureanu Ion încerca să intre în autoturismul Gazel cu tot cu telefon. ***** a fost nevoit să-l urmeze fiindcă ținea telefonul ca să nu fie distrus. În acest timp a simțit lovituri la picior și în față lîină ochi, încercînd să se apere cu cealaltă mîină, striga după ajutor. Teșcureanu Ion îl lovea cu dosul palmei, la întâmplare. La un moment dat, persoanele care erau afară ***** și ***** l-au ajutat să iasă cu tot cu telefon. În automobilul de serviciu se afla o persoană la calculator care le tot striga să iasă să se clarifice afară. După ce a coborît din mașină au telefonat la IP Sîngerei și au comunicat despre faptul că sunt agresați de un polițist. În scurt timp s-au apropiat ***** ***** și ***** . Le-au povestit detaliat, toate cele întâmplate, le-a arătat hainele întinse și pantoful rupt, la care poliștii le-au spus că trebuie săljepună o plîngere la procuratură, nefiind în competența lor documentarea prezentului caz. A insistat să i se elibereze o copie de pe procesul-verbal întocmit, și după implicarea lui ***** , Teșcureanu Ion a adus copia procesului-verbal cu privire la contravenție, și după ce ***** a semnat procesul-verbal contravențional, i-a fost eliberată o copie de pe el. După s-au deplasat la Procuratura Sîngerei unde au depus o plîngere. În aceeași zi, dar mai tîrziu a simțit dureri în interiroul ochiului, s-a înroșit, după care a început să lăcrimeze. În urma petrecerii investigațiile medicale și expertiza medico-legală s-a constatat că a suferit o traumă la ochi. Inițial nu a crezut că e mare problemă, dar peste cîteva săptămîni medicul i-a comunicat că vede mai slab, fiind necesară o intervenție chirurgicală pentru restabilirea vederii (f.d.87-92, vol.II);

-declarațiile părții vătămate ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că la data de 13.01.2014, fiind la volanul autoturismului de model „Mercedes-Benz” cu nr.de înmatriculare COE 027, în care se mai afla ***** și *****, la intrarea în or.Sîngerei fost stopat de ofițerul de patrulare Teșcureanu Ion. Conducea autoturismul, deoarece nașul său ***** a fost sancționat anterior cu mai multe puncte de penalizare și nu vroia să fie lipsit de dreptul de a conduce mijloacele de transport. După ce i-au fost prezentate actele, la cererea acestuia, mașina a fost urcată pe cântar pentru verificarea greutății. Au urcat mașina pe cântar, iar Teșcureanu Ion a intrat în mașina de serviciu de tip Gazel pentru verificarea tonajului. După expirarea a 15 min., văzînd că nu se întoarce, ***** a coborît și s-a îndreptat să verifice dacă nu e fre-o problemă cu încărcătura. Peste cîteva momente ***** s-a întors cu Teșcureanu Ion care i-a întins un proces-verbal contravențional și i-a comunicat că-l semneze. La întrebarea de ce nu a fost înștiințat, Teșcureanu Ion i-a spus că procesul contravențional a fost întocmit pe faptul că nu este proprietarul mașinii. ***** i-a spus că mașina este a lui *****. La un moment dat Teșcureanu Ion s-a enervat, a aruncat foile pe podeaua mașinii, i-a numit cu cuvinte necenzurate, s-a întors și a plecat. Neînțelegînd ce se întîmplă, s-au uitat nedumeriți unul la altul, după care au coborît toți trei și au început să filmeze ce se întîmplă. La un moment dat a mai apărut un polițist care i-a spus să închidă telefonul, după care, s-a dat la o parte și se uita. ***** îi dădea întrebări lui Teșcureanu Ion, dar ultimul l-a bruscat pe ***** și îndreptîndu-se spre *****, i-a apucat telefonul din mîină și a fugit în mașina de tip Gazel. Teșcureanu Ion a desfăcut telefonul mobil și vroia să scoată cîrdul de memorie. în acest timp ***** a urcat în mașina de tip Gazel în spatele lui Teșcureanu Ion și încerca să recupereze telefonul, însă Teșcureanu Ion opunea rezistență, cu o mîină ținînd telefonul, iar cu cealaltă lovindu-l pe ***** peste față și cu piciorul l-a lovit la picior. ***** cu ***** nu au putut urca în mașină, deoarece era împins afară de șeful de la cântar, iar pe ***** l-a tras de scuuă afară celălat polițist, rupîndu-i scurta. în scurt timp telefonul a fost recuperat pe bucăți, însă ***** a fost lovit de Teșcureanu Ion la picior și la ochi. A telenonat la IP Sîngerei și în scut timp s-au apropiat ***** ***** și ***** . După ce le-a fost povestit cele întîmplate, Teșcureanu Ion le-a dat o copie a procesului-verbal contravențional, și, văzînd că nu sunt urme de violență, ***** ***** și ***** le-au spus că poate să se adreseze la procuratură și au plecat. Consideră că i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil prin deteriorarea telefonului mobil procurat contra sumei de 200 Euro din Federația Rusă (f.d.93-96, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că la data de 13.01.2014, pe la orele 15.00 se întorcea din or.Chișinău împreună cu ***** și ***** . În apropierea de or.Sîngerei, mașina a fost stopată de un colaborator de poliție și trași la cântar. După ce la expirarea a 10-15 minute, ***** a ieșit din mașină și s-a deplasat la mașina de serviciu a colaboratorilor pentru a verifica motivul stopării și reținerii. După aceea, ***** s-a întors în mașină, iar de șoferul ***** s-a apropiat polițistul Teșcureanu Ion care a mai cerut careva acte, după care le-a aruncat în salonul mașinii pe podea. După aceasta toți au ieșit din mașină. ***** a început a filma cu telefonul, iar Teșcureanu Ion a smuls telefonul din mîină, a urcat în automobilul de serviciu și a încercat să-l dezmembreze pentru a scoate cartela de memorie. ***** , încerca să ia Telefonul din mîina lui Teșcureanu Ion și striga după ajutor. Teșcureanu Ion pentru a nu permite să ia telefonul se trîntea cu mîinile și picioarele. împingîndu-i pe ***** . Martorul ***** a sărit din mașină, s-a apropiat și a luat telefonul din mîina lui Teșcureanu Ion, dar

telefonul era îndoit și desfăcut. ***** i-a spus că are dureri și că inspectorul l-a lovit. Au telefonat la serviciul 902 și de ei s-au apropiat ***** și ***** *****, după care au mers la procuratură (f.d.97-99, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că la data de 13.01.2014, aproximativ pe la orele 15.00, a fost anunțat că la IP Telenești a fost înregistrată o înștiințare precum că în marginea or.Sîngerei a fost întocmit în privința unei persoane un proces-verbal contravențional cu care nu este de acord și face gălăgie. Împreună cu ***** s-au deplasat la pichetul din or.Sîngerei. Ajunși la fața locului au văzut o mașină albă urcată pe osie și l-au recunoscut pe ***** printre persoane și pe ***** care se afla mai mai la o parte. Pe Teșcureanu Ion nu l-au văzut acolo. ***** era agitat și roșu la față și înțelesese că a avut loc un conflict. Nu prea a vorbit, doar le-a spus că a fost bătut și împins, avînd pretenții doar la procesul-verbal. ***** nu a cuzat dureri fizice și nici ochi înlăcrimați nu avea. Nu a văzut haine rupte. Le-a explicat că pot să se adreseze la procuratură (f.d.100-102, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel, care a declarat, că la data de 13.01.2014, a fost chemat de șeful IP Sîngerei Juncu Efim, care i-a spus să meargă la pichetul din marginea or.Sîngerei împreună cu ***** *****. I-a comunicat că este un conflict în care este implicat și un colaborator al IP. Ajunși la fața locului au văzut mai multe persoane, printre care ***** și Teșcureanu Ion. Automobilul lui ***** era parcat lângă cîntar. După ce i-a întrebat ce se întîmplă, ***** l-a întrebat ce caută acolo, că nu este împuternicit să investigheze cazul. Demonstrativ și-a întors spatele și a sunat la telefonul mobil, dar printre altele a auzit cu ***** l-a întrebat pe ***** unde poate să se adreseze, fiindu-i explicat că poate să se adreseze la procuratură. ***** era roșu pe față și după părerea sa era în stare de ebrietate și nu prezenta semne de violență. (f.d.103-104, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că este coleg cu inculpatul, și la data de 13.01.2014 activa împreună cu el și doi colaboratori de la ANTA -***** și Chistol A. la pichetul din or.Sîngerei. Cînd martorul s-a apropiat de mașina urcată pentru verificarea greutății, între Teșcureanu Ion și ***** începuse deja conflictul din motiv că ultimului nu i-a fost explicat motivul stopării. Teșcureanu Ion a intrat în autoturismul ce aparținea serviciului ANTA pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Peste un timp în urma lui a urcat și ***** și au început a se certa privitor la procesul contravențional care se întocmea, fiind urmat de un alt pasager al mașinii stopate. ***** stătea deasupra lui Teșcureanu Ion, iar ***** striga să iasă din mașină că îi strică aparatul și îl trăgea afară. Și martorul a intervenit și i-au scos pe cei doi din mașină. Toate cele întîmplate au fost înregistrate video de către Cerejău Gheorghe cu telefonul mobil. ***** a intrat în microbus pentru s-și lua telefonul mobil, și în scurt timp s-au apropiat ***** și ***** și ***** care le-au explicat că dacă nu sunt de acord cu procesul-verbal contravențional pot să-l conteste, iar pe marginea acțiunilor ilegale să depună plîngere la procuratură. Mai declară că ***** nu acuza careva dureri în acea zi (f.d.105-107, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că a fost coleg cu Teșcureanu Ion în cadrul echipei mobile pentru verificarea masei pe osie. El se afla la calculatorul special în mașina de serviciu. Autoturismul a fost stopat pentru verificarea masei, însă s-a constatat că nu este

vreo depășire. Teșcureanu Ion a ieșit cu actele din mașină, dar pe urmă s-a întors înapoi, deoarece nu era în regulă ceva cu actele și vroia să întocmească un proces-contravențional. În timpul când Teșcureanu Ion întocmea procesul-verbal contravențional, de mașina de serviciu s-a apropiat ***** și întreba de ce întocmește proces-contravențional și striga că îi va face probleme. După, ***** a intrat în mașina specială și în spatele mașinii a intrat și *****. ***** stătea în spatele lui Teșcureanu Ion. Nu înțelegea ce se întâmplă și deaceia i-a rugat să iasă din mașină să nu strice cumva aparatura specială. După ce ***** a sunat la 902, în scurt timp s-au apropiat doi polițiști, unul fiind Herea ***** , iar celălalt *****. ***** le-a povestit versiunea lui despre cele întâmplate, la care polițiștii i-a sfătuit să se adreseze la procuratură, după care au plecat. ***** a mai fost anterior stopat și de fiecare dată se comporta așa agresiv, motivând că toți îl cunosc și de ce îl stopează. ***** și ***** au fost rugați să iasă din mașina specială pentru a permite a se completa procesul contravențional. Delară că nu au fost aplicare lovituri lui ***** și ultimul nici nu a acuzat careva dureri în acea zi (f.d.108-110, vol.II);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel care a declarat, că în luna ianuarie 2014 se afla la serviciu cu echipa mobilă nr.3, împreună cu colegii ***** și Crișman Savelii. Cu ei a fost delegat și inspectorul de patrulare Teșcureanu Ion, care a stopat un microbus alb pentru a fi supus cântăririi. Inițial șoferul refuza executarea cerinței, dar totuși a urcat mașina pe cântar pentru verificarea greutateii. Din câte își aduce aminte, nu au fost depistate careva depășiri, însă Teșcureanu Ion a depistat unele nereguli și a intrat în mașina de serviciu de tip „Gazel” pentru completarea unui proces-verbal contravențional. ***** s-a indignat și a început a striga că nu este de acord cu constatările lui Teșcureanu Ion și a intrat în mașina de serviciu, martorul fiind afară. Auzise strigăte din partea șoferului și amenințările lui ***** față de Teșcureanu Ion. Nu a văzut semne de violență, nici bătăi. Când a ieșit ***** din mașină nu prezenta urme de violență și nu șchiopăta. ***** și pasagerii săi erau agresivi și se comportau neadecvat. În acest timp s-a apropiat și ***** pentru a transmite un colet la nord. nu s-a implicat dar tot îi ruga să se calmeze. Cineva a telefonat la 902 și în scurt timp s-au apropiat doi polițiști, care după ascultarea celor întâmplate le-au sugerat că pot să se adreseze la procuratură. (f.d.111-113, vol.II);

-declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel

care a declarat, că vina nu o recunoaște declarând instanței de judecată că, la data de 13 ianuarie 2014, pe la orele 15.00, aflându-se împreună cu colegii echipei mobile de control al sarcinii de pe osie la mijloacele de transport ANTA, lângă pichetul din or.Sîngerei a observat că un autoturism de model Mercedes Sprinter care venea din direcția Chișinău și se apropia de ei, avea un mers neadecvat, mergea șerpuit. A stonkt mijlocul de transport, s-a apropiat de ușa șoferului și a rugat să prezinte actele, să comunice ce bunuri transportă și dacă masa acestora nu depășește norma admisă. La volanul mijlocului de transport se afla ***** , iar în mașină se mai aflau 2 pasageri. Șoferul autoturismului a prezentat permisul de conducere, actele și certificatul de înmatriculare, dar nu era sigur despre masa mărfurilor transportate. A rugat șoferul să urce mijlocul de transport pe cântar pentru a verifica masa mărfurilor, și ulterior s-a constatat că se încadra în limitele admisibile. Totodată s-a constatat că transportul nu era înregistrat pe numele șoferului. Astfel, conducătorului i s-a comunicat că în privința sa va fi întocmit un proce-verbal contravențional în baza art.240 al.3 Cod

contravențional și a fost rugat să prezinte asigurarea pentru a fi indicată în procesul contravențional. Conducătorul de transport s-a îndreptat spre autoturism, și tot în acest timp a fost rugat să-l ia de pe cântar. În acest timp, din autoturismul de model Mercedes Sprinter s-au mai coborât 2 pasageri, care s-au apropiat de Teșcureanu Ion și l-au întrebat motivul întocmirii procesului-verbal contravențional, fiindu-le explicat să se întoarcă în autoturism. Unul din pasageri, și anume *****, a întrebat din nou motivul întocmirii procesului-verbal contravențional, fiind rugat din nou să se întoarcă în autoturism și să ia mijlocul de transport de pe cântar, timp în care ***** le-a spus celorlalți să filmeze. Teșcureanu Ion nu a văzut cine filma. În timp cât întocmea procesul-verbal contravențional ***** îi dădea întrebări provocatoare. După întocmirea procesului contravențional a rugat șoferul să se apropie și să facă cunoștință. ***** i-a spus șoferului să intre în mașină și Teșcureanu Ion să se apropie de el. Declară că s-a apropiat de șofer și i-a explicat conținutul procesului verbal contravențional întocmit în privința lui. ***** striga că autoturismul este înregistrat pe numele soției sale, iar conducătorul autoturismului de model Mercedes Sprinter a refuzat să semneze și a declarat că nu este de acord cu cele indicate, fiindu-i explicat că așteaptă doi martori pentru a contrasemna refuzul său. A luat procesul-verbal contravențional, s-a întors la mașina de serviciu și l-a pus în mapa cu procesecontravenționale. Conducătorul autoturismului, împreună cu pasagerii, l-au urmat pentru a le da copia procesului-contravențional întocmit, deoarece ei nu sunt de acord cu cele indicate, și s-au urcat și ei în autoturism. Teșcureanu Ion i-a rugat să coboare, dar ei nu reacționau. În mașină, se mai afla un colaborator al serviciului rutier care încerca să îi împingă afară, explicându-le că în automobil se află aparataj special și să nu o strice. Au mai fost rugați și de ceilalți colaboratori Chistol A. și Boldu S. să coboare. ***** striga să-i dea o copie la procesul contravențional, că în caz de refuz Teșcureanu Ion nu va mai activa în organe, deoarece el are cunoștințe în gr. Chișinău, și încerca în mod repetat să ia procesul-contravențional cu forța. Auzind gălăgie, de ei s-a apropiat un colaborator al IP Sîngerei Țurcanu V. După mai multe insistențe, totuși cei trei au borît, iar ***** le-a spus celorlalți 2 să sune la IP Sîngerei. În scurt timp, de ei s-a apropiat doi colaboratori al IP Sîngerei, și anume ***** ***** și ***** , care i-au întrebat ce s-a întâmplat. ***** le-a explicat că în privința lui ***** a fost întocmit un proces-verbal contravențional, dar se refuză eliberarea copieii. Colaboratorii IP Sîngerei le-au explicat că pentru a primi o copie de pe procesul-verbal contravențional trebuie să semneze, iar dacă nu este de acord să se adreseze în instanța de judecată. Într-un final, ***** a semnat procesul-verbal contravențional, fiindu-i eliberată și copia. Procesul-verbal contravențional nu a fost contestat. Nu i-a cauzat lui ***** careva lovituri și personal nu a luat de la ***** telefonul mobil (f.d.114-118, vol.II);

Volumul III

-declarațiile părții vătămate ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.10-13, vol.III);

-declarațiile părții vătămate ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.14-18, vol.III);

-declarațiile martorului ***** ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.19-20, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel c. (f.d.21-23, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.24-27, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel f.d.28-30, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.31-32, vol.III);

-declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion date în instanța de fond suplimentar verificate în ședința instanței de apel (f.d.33-36, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în ședința instanței de apel (f.d.170-172, vol.III);

-declarațiile martorului ***** ***** date în ședința instanței de apel (f.d.173, vol.III);

-declarațiile părții vătămate ***** date în ședința instanței de apel (f.d.174-175, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în ședința instanței de apel (f.d.201-202, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în ședința instanței de apel (f.d.203-204, vol.III);

-declarațiile martorului ***** date în ședința instanței de apel (f.d.205-206, vol.III);

- declarațiile părții vătămate ***** date în ședința instanței de apel (f.d.207-209, vol.III);

-declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion date în ședința instanței de apel (f.d.210-211, vol.III);

Volumul IV

- declarațiile părții vătămate ***** date în ședința instanței de apel (f.d.96-97, vol.IV);

-declarațiile părții vătămate ***** date în ședința instanței de apel (f.d.102-103, vol.IV);

-declarațiile martorului ***** date în ședința instanței de apel (f.d.109, vol.IV);

-declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion date în ședința instanței de apel (f.d.114, vol.IV);

-declarațiile expertului ***** date în ședința instanței de apel, acesta declarând, că la data de 14.01.2014 Ceresău a fost examinat de medicul oculist și conform gradării speciale se încadrează în grad de gravitate medie. S-a stabilit că are capacitate de de muncă de 15%. Diagnoza oculistului este trauma închisă a ochiului drept, edem a țesuturilor moi și echimoze, deoarece în camera anterioară este sînge, în fundul ochiului ceață a concluzionat că pierderea vederii este în urma traumei. La întocmirea raportului nu a verificat scăderea vederii din alte circumstanțe care puteau avea loc pînă la 13.01.2014. La 14.01.2014 Ceresău a fost examinat de medicul oculist și s-a stabilit scăderea vederii de la 1 la 0,3 (f.d.142-144, vol.IV).

Verificând argumentele invocate în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, audiind participanții la proces, Colegiul penal notează, că apelul declarat de partea vătămată ***** urmează a fi considerat depus în termen reieșind din următoarele considerente.

Materialele cauzei penale denotă faptul, că partea vătămată ***** nu a fost prezent la adoptarea și pronunțarea sentinței pe cauză la data de 02.03.2027 (f.d.9, vol.III),

Totodată, Colegiul penal indică și faptul, că copia sentinței Judecătorei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017 a fost expediată în adresa lui ***** la data de 07.03.2027 (f.d.74, vol.III), fiind recepționată la data de 13.03.2017 (f.d.76, vol.III).

Apelul a fost declarat la data de 27.03.2017 (f.d.92, vol.III), astfel sunt prezente motive întemeiate, care servesc drept temei pentru a considera că apelul a fost declarat în termenul legal prevăzut de art.402 al.(1) CPP RM.

Totodată, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șușu Constantin și de partea vătămată ***** urmează a fi respinse ca fiind nefondate, iar apelul declarat de inculpatul Teșcureanu Ion urmează a fi admis cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2) Cod de procedură penală și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion urmează a fi achitat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal RM pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală și respectiv în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal RM pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în rest cu menținerea sentinței instanței de fond.

Soluția instanței de apel referitor la apelul declarat de către inculpatul Teșcureanu Ion se bazează pe prevederile art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, potrivit căruia se indică, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

La fel, în această ordine de idei Colegiul ține să indice, că inculpatul Teșcureanu Ion prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței în partea în care s-a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa, în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest aspect Colegiul reține, vă potrivit art.409 al.(2) CPP RM, *instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Astfel, Colegiul penal la desființarea sentinței va aplica principiul devolutiv prevăzut de art.409 Cod de procedură penală.

Colegiul penal la fel operează și cu prevederile art.414 al.(1) CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.(2) CPP RM, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art.414 al.(4) CPP RM se indică, că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

La adoptarea soluției Colegiul penal ține cont și de prevederile art.389 al.(1) CPP RM, potrivit căruia sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării

judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.8 al.(3) CPP RM, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În aspectul dat vinovăția persoanei în comiterea faptei incriminate se consideră dovedită numai în cazul în care, instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a soluționat chestiunile indicate în art.385 CPP RM.

Instanța de apel ține cont de faptul că art.385 al.(1) pct.1) CPP RM indică soluționarea obligatorie a chestiunilor în consecutivitate, printre care pct.3) pune în sarcina instanței să stabilească dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, iar pct.4) pune în sarcina instanței să stabilească dacă este vinovat inculpatul în săvârșirea acestei infracțiuni, totodată se reglementează, că dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în al.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte.

Colegiul penal se bazează la adoptarea soluției și pe prevederile art.14.7 din Hotărîrea Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, potrivit cărora se explică, că în sensul cerințelor art.414 CPP, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 CPP RM.

Colegiul penal ajunge la concluzia că judecînd cauza penală prezentă în latura respectivă instanța de fond nu a respectat aceste prevederi legale procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Teșcureanu Ion în baza art.328 al.(1), art.152 al.(1) și art.166/1 al.(1) Cod penal RM conform acuzării în comiterea infracțiunilor incriminate și în cadrul ședinței de judecată nu s-a demonstrat existența elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Astfel prevederile art.101 al.(1,3) CPP RM indică, că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

În urma audierii participanților la proces și verificării probelor propuse de acuzare și apărare, Colegiul penal consideră că inculpatul Teșcureanu Ion urmează a fi achitat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 al.(1) și art.152 al.(1) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate, totodată urmează a fi

menținută soluția instanței de fond de achitarea a inculpatului în baza art.166/1 al.(1) Cod penal.

Potrivit art.390 al.(1) pct.3) CPP RM, sentința de achitare se adoptă dacă, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

La adoptarea soluției Colegiul penal operează cu prevederile art.14 al.(1) Cod penal RM, potrivit căruia infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Instanța de apel ține cont și de prevederile art.15 al.(1) Cod penal RM, potrivit căruia gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Colegiul penal menționează și prevederile art.52 al.(1) și al.(2) Cod penal RM, care stabilește că se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă, totodată componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Colegiul penal ține să indice și faptul că art.96 al.(1) CPP RM reglementează că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii.

Colegiul penal ține să menționeze în aspectul dat și prevederile art.14.5 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzei penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, potrivit cărora se indică următoarele considerente:

-În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

-Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Ținînd cont de aceste prevederi legale, cît și din probele verificate, Colegiul penal constată că faptele incriminate lui Teșcureanu Ion în baza art.328 al.(1), art.152 al.(1) și art.166/1 al.(1) Cod penal RM nu întrunesc elementele infracțiunii.

Potrivit art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Referitor la învinuirea adusă lui Teșcureanu Ion în baza art.328 al.(1) Cod penal RM.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire Teșcureanu Ion este învinuit, că el deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, ***** a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr.2 ef. din 05 martie 2013 al inspectorului general-șef și fiind, astfel, conform art.123 al.(2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, avînd conform art.20 lit.d), art.25 al.(5) pct.2), art.28 al.(1) lit.g) din Legea nr.320 din

27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.427 și 429 Cod contravențional drepturi și împuterniciri să constate contravenții, să exercite drepturile ce rezultă din procedura contravențională în cazul în care polițistul exercită funcția respectivă în cadrul procesului, dacă este necesar să se ridice anumite obiecte sau documente care ar avea importanță pentru cauză și dacă se cunoaște exact locul și persoana la care se află, angajatul cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne efectuează, în temeiul unei ordonanțe întemeiate, ridicarea lor, în cazul contravențiilor aflate în competență, organul de constatare a contravențiilor, dacă există temeiuri de a efectua percheziția corporală sau ridicarea, poate ridica obiectele și documentele care au importanță pentru cauză, care se află în hainele, în alte lucruri ale persoanei sau pe corpul ei, în cazul ridicării obiectelor și documentelor se încheie procesul-verbal, copia de pe procesul-verbal se înmânează, contra semnătură, persoanei la care se referă sau reprezentantului ei legal, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte, a săvârșit intenționat acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe.

Astfel, pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ ora 15:30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or.Șingerei din direcția Chișinău, a stopat camionul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare C OE 027, condus de cet.*****. După verificarea actelor conducătorului auto și a faptului corespunderii mijlocului de transport parametrilor de greutate, constatând contravenția prevăzută de art.240 al.(2) Cod contravențional în acțiunile cet. ***** a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În timp ce conducătorului auto ***** înregistra video acțiunile agentului constator Teșcureanu Ion cu telefonul mobil „*****” acesta, ilegal, fără vreun temei legal i-a smuls cu forța telefonul mobil din mâna cet.***** și s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și a nimicit înregistrarea video. După intervenirea proprietarului telefonului și a martorilor oculari ai acestor acțiuni ***** și ***** , telefonul mobil „*****“ a fost restituit lui *****. Ca rezultat al acestor acțiuni comise de Teșcureanu Ion, drepturilor persoanei fizice și intereselor publice s-a cauzat daună considerabilă, exprimată în lezarea gravă a dreptului cet.***** la proprietate, fiind deposedat de bunul său apreciat cu prețul de 3 000 lei și a fost compromis prestigiul funcției de inspector de patrulare rutieră și al Ministerului Afacerilor Interne, autoritate în care este angajat Teșcureanu Ion.

Acțiunile lui Teșcureanu Ion au fost încadrate în prevederile art.328 al.(1) Cod penal RM, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice .

În motivarea soluției instanța de fond a reținut că faptele inculpatului Teșcureanu Ion întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional, după indicii calificativi: săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii

La fel instanța de fond a indicat, că infracțiunea specificată la al.(1) art.328 CP RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor ptiblr e sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Potrivit al.(2) art.126 CP RM în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerare gradul lezării drepturilor șnibertăților fundamentale ale omului.

Instanța de fond a indicat că consideră că prin „daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” se înțelege, după caz: 1) vătămarea ușoară sau medie a integrității corporale sau a sănătății; 2) leziunile corporale care nu implică un prejudiciu pentru sănătate; 3) daunele materiale care nu ating proporțiile mari etc.

Instanța de fond a mai indicat, că dacă fapta de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art.313 Codul contravențional, în mod vădit, sintagma „daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”, utilizată în dispoziția de la al.(1) art.328 CP RM, nu se caracterizează prin perfecțiune, fiind vagă, echivocă, interpretabilă. De aceea, în cazul în care persistă îndoieli privind caracterul considerabil al daunelor cauzate, urmează să fie aplicat art.313 din Codul contravențional, nu al.(1) art.328 CP RM. În nici un caz imperfecțiunile legii penale nu trebuie să fie suportate de către făptuitor.

În speța dată, deși instanța a constatat că Teșcureanu Ion prin luarea forțată a telefonului mobil de la ***** în scopul de a scoate cartela și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiunile acestuia nu pot fi calificate în baza componentei de infracțiune prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal, nefiind dovedite urmările prejuficiabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, căci luarea ilegală a telefonului cet.***** nu poate fi atribuită la urmările prejuficiabile - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, or, după cum s-a constatat în ședința de judecată, telefonul mobil a fost restituit proprietarului, nefiind cauzat careva prejudiciu efectiv.

Instanța de fond a considerat că procesul penal pornit împotriva lui Teșcureanu Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de al.(1) art.328 Cod penal urmează a fi încetat pe motiv că fapta comisă constituie o contravenție prevăzută de art.313 Cod contravențional, adică săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, instanța de fond a considerat că Teșcureanu Ion urmează a fi liberat conform art.30 Cod contravențional de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii contravenționale.

Colegiul penal notează că nu poate fi menținută soluția instanței de fond în această latură și totodată Colegiul ține să indice, că instanța de fond în acest aspect n-a constatat și reținut fapta contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional, dar a reținut aceiași faptă infracțională imputată inculpatului prevăzută de art.238 al.(1) Cod penal.

În speță, inculpatul Teșcureanu Ion este învinuit în baza art.328 al.(1) Cod penal, fiindu-i imputată fapta că el, în calitate de persoană publică a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Colegiul penal conchide că la cazul dedus judecării fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal RM.

În acest sens Colegiul penal se conduce de doctrina penală și comentariul făcut la art.328 Cod penal RM, potrivit căruia obiectul juridic special principal include relațiile sociale privind buna funcționare a organizațiilor de stat și administrației publice centrale și locale care implică exercitarea cu co-rectitudine a atribuțiilor de serviciu de către persoanele cu funcție de răspundere, precum și relațiile sociale privind apărarea intereselor publice, drepturilor și intereselor legitime ale oricăror persoane contra ilegalităților din partea funcționarilor publici.

Latura obiectivă reprezintă elementul material al excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu presupune săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor funcționale acordate prin lege.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne:

- 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege;
- 2) urmările prejudiciabile, și anume – daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice;
- 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Daunele în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, ele constituind un semn obligatoriu pentru existența infracțiunii de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu.

Determinarea și evaluarea daunelor, inclusiv ca fiind în proporții considerabile potrivit cerințelor legii, se face în fiecare caz aparte, ținându-se cont de toate împrejurările și circumstanțele săvârșirii infracțiunii.

Infracțiunea de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu, este o infracțiune de rezultat, se consumă în cazul în care survin urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. În situația în care acestea nu pot fi stabilite persoana cu funcție de răspundere poate fi supusă răspunderii contravenționale.

Existența infracțiunii de exces de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta de exces sau de depășire comisă de persoana cu funcție de răspundere și urmările prejudiciabile; excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere se prezumă a fi săvârșit numai în cadrul exercitării atribuțiilor funcționale, în caz contrar răspunderea survine conform altor norme penale.

Latura subiectivă a infracțiunii presupune vinovăția sub forma de intenție, cea care reiese expres din textul normativ. Făptuitorul își dă seama că acțiunile sale iese din limitele competenței funcționale, că dă dovadă de exces de putere depășindu-și atribuțiile sale de

serviciu, iar săvârșind fapta admite survenirea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și dorește acest lucru. Legiuitorul nu condiționează excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu de un anumit motiv sau scop, ele neavând relevanță pentru existența infracțiunii, dar trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei.

Reieșind din cele menționate Colegiul penal concluzionează că infracțiunea prevăzută la art.328 al.(1) Cod penal RM este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și interesele legale ale părții vătămate, fiind necesară a fi stabilită cauzarea pagubei materiale.

În cauza deferită judecății s-a constatat că telefonul mobil „*****” nu a fost deteriorat sau sustras.

Potrivit declarațiilor date de partea vătămată ***** , telefonul mobil de model „*****” i-a fost returnat și a mai funcționat încă un an și jumate. Or, faptul că telefonul mobil „*****” a rămas funcțional se confirmă și prin înregistrările video efectuate cu acest telefon, astfel încât este lipsită de temei concluzia referitor la producerea unei daune, cu atât mai mult a daunelor considerabile.

În această ordine de idei Colegiul atestă că s-a stabilit cu certitudine, că ***** nu a fost deposedat de către inculpatul Teșcureanu Ion de telefonul său mobil, fapt care se confirmă chiar și prin conținutul plîngerii lui ***** depusă în adresa Procuraturii raionului Sîngerei imediat după producerea incidentului, unde ultimul a indicat că „*telefonul mobil din mîna polițistului l-a luat Ceresău, careva defecțiuni telefonul nu prezintă*”.

Totodată, faptul că telefonul mobil a rămas funcțional se confirmă la fel și prin înregistrările video efectuate cu el, precum și din cele relatate de către proprietarul ***** , care a declarat, că după incident el s-a folosit de telefonul respectiv în continuare încă o perioadă de un an și jumătate.

Colegiul penal indică că în speță nu a fost stabilită cauzarea pagubei materiale pretinsă a fi cauzată părții vătămate ***** , precum și caracterul considerabil al acesteia, noțiune care este definită în prevederile art.126 al.(2) Cod penal.

În această ordine de idei Colegiul penal la fel reține, că potrivit ordonanței de punere sub învinuire, costul telefonului mobil „*****” de care se pretinde că a fost deposedat ***** este de 3400 lei.

Potrivit certificatului de cost eliberat de SRL „Terra Digital” rezultă că costul telefonului mobil nou de model „*****” în ianuarie 2014 era de 2000 lei, iar a unui telefon de acest model fost în folosință 1000 lei (f.d.69, vol.I).

Respectiv, concluziile părții acuzării despre costul telefonului mobil în sumă de 3400 lei sunt lipsite de temei, iar probele administrate la caz atestă alt preț al telefonului mobil de model respectiv fost în folosință, preț care este cu mult mai mic decît suma invocată de către ***** , astfel partea acuzării nu a demonstrat că pretinsa daună cauzată părții vătămate ***** are un caracter considerabil pentru ultimul.

Or, infracțiune prevăzută de art.328 al.(1) Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor legale ale victimei (părții vătămate).

La fel, la caz nu sa demonstrat în fapta incriminată inculpatului prevăzută de art.328 al.(1) Cod penal existența laturii subiective a infracțiunii, care este caracterizată prin intenție,

or nu a fost dovedită pretinsa intenție a inculpatului de a distruge sau de a sustrage telefonul mobil de la partea vătămată *****.

Prin urmare, fapta imputată inculpatului prevăzută de art.328 al.(1) Cod penal nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în speță lipsește latura subiectivă – intenția și lipsește dauna, cu atât mai mult considerabilă, care constituie un semn obligatoriu pentru existența infracțiunii incriminate.

În asemenea împrejurări, când sa constatat că ***** nu a suportat prejudiciu material ca urmare a acțiunilor inculpatului Teșcureanu Ion, rezultă lipsa de temeii privind învinuirea prevăzută de art.328 al.(1) Cod penal, care este o infracțiune materială, cît și a concluziei instanței de fond privind săvîrșirea de către Teșcureanu Ion a contravenției prevăzute de art.313 Cod Contravențional, astfel se impune adoptarea unei hotărîri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie achitat pe acest capăt de acuzare în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală pe motv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal.

Referitor la învinuirea înaintată lui Teșcureanu Ion în baza art.152 al.(1) Cod penal RM.

Astfel, potrivit ordonanței de punere sub învinuire, Teșcureanu Ion este învinuit pentru faptul, că el pe 13 ianuarie 2014, la aproximativ la ora 15.30, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or.Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorului auto ***** de telefonul mobil „*****” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbuzul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cardul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului ***** de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei ***** cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii până la 0,3.

Acțiunile au fost încadrate în prevederile art.152 al.(1) Cod penal RM, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

Instanța de fond a indicat referitor la învinuirea în baza art.152 al.(1) Cod penal RM că vinovăția lui Teșcureanu Ion nu a fost demonstrată în volumul pretins de acuzatorul de stat și a conchis că acțiunile inculpatului Teșcureanu Ion juridic se încadrează în baza art.157 Cod penal RM, adică vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență.

În motivarea soluției adoptate instanța de fond a reținut, că în ședința de judecată n-a fost dovedită intenția inculpatului de a cauza careva vătămări corporale lui ***** , în cazul în care era agresat de ultimul pentru a întoarce telefonul luat de la ***** , or în cazul în care Teșcureanu Ion încerca să se elibereze din mina lui ***** , aplicînd în direcția acestuia

lovituri haotice, este puțin probabil ca acesta să fi urmărit intenția de a-l nimeri pe ***** în ochi și a-i cauza vătămările corporale depistate ulterior ia acesta.

Instanța a conchis că în cazul dat vinovăția lui Teșcureanu Ion se exprimă sub formă de imprudență, or acesta în circumstanțele enunțate, deși nu-și dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății lui ***** , trebuia și putea să o prevadă.

Drept urmare, instanța a calificat acțiunile lui Teșcureanu Ion ca infracțiune prevăzută de art.157 Cod penal, adică vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată de imprudență.

Totodată instanța de fond a reținut, că Teșcureanu Ion a comis infracțiunea la 13.01.2014, la momentul examinării cauzei în judecată au expirat deja 3 ani, astfel conducându-se de prevederile art.60 Cod Penal, care indică că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare, instanța de judecată a conchis că procesul penal în privința lui Teșcureanu Ion privind învinuirea în baza art.157 Cod penal urmează a fi încetat în legătură că a intervenit termenul de prescripție.

În acest aspect Colegiul penal indică că nu poate fi menținută soluția instanței de fond care a calificat fapta reținută în sarcina inculpatului Teșcureanu Ion în baza art.157 Cod penal RM, cu încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Colegiul atestă, că deși instanța de fond a ajuns la concluzia de a recalifica acțiunile lui Teșcureanu Ion din baza art.152 al.(1) în prevederile art.157 Cod penal, incorect a dispus încetarea procesului penal în cauza privind învinuirea lui Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal RM în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție de atragere la răspundere penală, totodată nu a constatat vinovăția lui Teșcureanu Ion în baza art.157 Cod penal RM.

În această ordine de idei Colegiul penal indică, că în corespundere cu art.332 al.(5) Cod de procedură penală, în cazul în care a intervenit termenul de prescripție, încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

În corespundere cu art.395 al.(1) pct.2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

La caz, potrivit dispozitivului sentinței s-a hotărât: „Se încetează procesul penal în cauza privind învinuirea lui Teșcureanu Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal în legătură cu faptul că a intervenit termenul de prescripție pentru atragere la răspundere penală”.

Colegiul penal constată, că în dispozitivul sentinței adoptate lipsește mențiunea referitor la constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, totodată, instanța de fond greșit a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal,

or, potrivit art.389 al.(4) pct.3) Cod penal, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

Materialele cauzei atestă, că inculpatul Teșcureanu Ion nu și-a expus opțiunea privind încetarea urmăririi penale sau liberarea de răspundere penală în temeiul expirării termenului de prescripție, atît inculpatul, cît și apărarea insistând asupra nevinovăției inculpatului, din care considerente instanța de fond nu putea dispune încetarea procesului penal.

Potrivit art.389 al.(1), (2) Cod de procedură penală sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Totodată Colegiul indică, că în speță inculpatul Teșcureanu Ion este învinuit în baza art.152 al.(1) Cod penal pentru fapta că el intenționat i-a aplicat lui ***** mai multe lovituri cu mîna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei *****, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.17 din 27 mai 2014 și nr.138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3.

Colegiul penal conchide că la cazul dedus judecării fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal RM.

În acest sens Colegiul penal se conduce de doctrina penală și comentariul făcut la art.152 al.(1) Cod penal RM, potrivit căruia obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate.

Obiectul material al infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății îl reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.152 CP RM are următoarea structură:

1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății;

2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății;

3)legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Pentru existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.152 Cod penal, este indispensabilă întrunirea cumulativă a acestor trei elemente.

Reieșind din textul dispoziției art.152 CP RM, urmările prejudiciabile în contextul infracțiunii examinate comportă următoarele trăsături distinctive:

1) lipsa pericolului pentru viață;

2)lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății;

3) dereglarea îndelungată a sănătății;

4)pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

Ultimele două trăsături au un caracter alternativ. De aceea, la calificarea infracțiunii, a avea aceeași forță prezența oricăreia din ele, precum și prezența concomitentă a ambelor trăsături. Doar în planul individualizării pedepsei se va lua în considerație atestarea singulară au concomitentă a trăsăturilor distinctive nr.3) și 4), consemnate mai sus.

Noțiunea „dereglarea îndelungată a sănătății” urmează a fi deosebită de noțiunea „dereglarea de scurtă durată a sănătății” în acord cu pct.72 al Regulamentului Ministerului

Sănătății nr.99/2003, prin „dereglare de scurtă durată a sănătății” se înțelege urmările determinate nemijlocit de leziunea corporală și care durează mai mult de 6 zile, dar nu mai mult de 21 de zile (trei săptămâni). În ipoteza cauzării dereglării de scurtă durată a sănătății, aplicabil este al.(3) art.78 Cod contravențional.

După cum reiese din pct.70 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr.99/2003, prin pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă” se înțelege o incapacitate generală de muncă în volum mai mare de 10%, dar pînă la 33% (o treime) inclusiv. În contrast, se va aplica al.(3) art.78 din Codul contravențional, nu art.152 CP RM, dacă survine pierderea neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă. În acord cu pct.73 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr.99/2003, prin „pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă” se are în vedere o incapacitate generală de muncă în volum de pînă la 10% inclusiv.

Metodele și mijloacele aplicate la săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art.152 CP RM nu au, de regulă, nici o relevanță la calificarea faptei.

Infracțiunea prevăzută la art.152 CP RM este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

Latura subiectivă a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății se exprimă, în primul rînd, în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

În cauza deferită judecării s-a statuat că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.17 din 13.01.2014, conform datelor medicale prezentate la cet.Ceresău Iu. s-au constatat: Traumă închisă ochiul drept. Hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Traumă ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, pe stînga acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: pînă la trauma din 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală N483 din 20.XII.2010. Conform ordinului MS RM N 1257 din 07.XI.2013 scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de muncă în volum de 15%. Leziunile corporale indicate au fost cauzate *posibil* în termenul și circumstanțele indicate de acțiunea traumatică a unui (or) corp (uri) dur-contodent (e) sau la lovirea cu regiunea vătămată de un așa corp, obiect, conform punctului 67 și 70 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” leziunile corporale indicate se califică ca *medii*. După localizarea anatomică regiunile cu leziuni corporale sînt admisibile mîinile proprii (f.d.101-102, vol.I).

Colegiul penal constată, că probatoriul administrat nu dovedește existența legăturii cauzale între acțiunile inculpatului Teșcureanu Ion și preținsele urmări prejudiciabile de vătămare medie, sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă, trauma ochiului drept cu scăderea acuității vederii pînă la 0,3.

Mai mult decît atît, expertul a pus la baza emiterii concluziilor adeverința medicală nr.483 din 20.12.2010, care nu putea fi luat în considerație deoarece înscrisul respectiv era valabil doar timp de 3 ani din momentul eliberării, adică pînă la 20.12.2013, pe cînd expertiză medico-legală a fost efectuată la data de 13.01.2014, respectiv expertul nu era în drept să-și întemeieze concluzia pe adeverința medicală nr.483 din 20.12.2010.

În acest aspect, conform pct.68 din Regulamentul de apreciere a gravității vătămării corporale aprobat prin ordinul Ministerului Sănătății nr.199 din 27.06.2003 stabilește că „medicul legist, la constatarea caracterului și duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate

de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei”.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.138D din 02.07.2014 la cet.Ceresău Iu. s-au constatat: Traumă închisă ochiul drept. Hemoftalm ochiul drept, edem a țesuturilor moi și echimoză față dreapta și gamba dreaptă. Trauma ochiului drept a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3 pe stînga acuitatea vederii 1,0. Din cuvinte: pînă la trauma din 13.01.2014 vederea la ambii ochi era la același nivel, confirmat prin adeverința medicală nr.483 din 20.XII.2010. Conform ordinului MS RM N 1257 din 07.XI.2013 scăderea vederii de la 1,0 la 0,3 a provocat o incapacitate permanentă de munca în volum de 15%. Conform punctului 67 și 70 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” leziunile corporale indicate se califică ca medii (f.d.93 vol.I).

Prin raportul de expertiză medico-legală nr.138 D din 02.07.2014 nu s-a răspuns clar la întrebările adresate, nu s-a constatat dacă scăderea acuității vederii la ***** putea fi pînă la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă.

Totodată, prin ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale suplimentare din 24.06.2014 s-a solicitat soluționarea întrebărilor la o examinare corporală suplimentară a lui *****, însă aceasta a fost ignorat de către expert la efectuarea expertizei suplimentare, ultimul expunîndu-se doar în baza raportului de expertiză medico-legală primară.

La fel, din declarațiile expertului judiciar ***** reiese, că expertiză medico-legală nr.138D a fost efectuată în baza actelor, fără examinarea nemijlocită a persoanei. ***** a fost examinat la 14.01.2014 în baza actelor anexate la raportul nr.17. La data de 14.01.2014 Ceresău Iu. a fost examinat de medicul oculist, conform gradării speciale, constatîndu-se că se încadrează în gradul de gravitate medie. La întocmirea expertizei date nu a soluționat întrebarea dacă scăderea acuității vederii la ***** putea fi pînă la data de 13.01.2014, precum și dacă există legătură cauzală între pierderea vederii și presupusa faptă.

Raportul de expertiză urmează a fi apreciat prin coroborare cu înregistrările video și declarațiile martorilor oculari audiați în instanța de judecată *****, *****, *****, *****, ***** și *****, din care rezultă că ***** la data de 13.01.2014 nu a acuzat careva dureri, careva urme pe părțile vizibile ale corpului la ***** nu au fost observate, ultimul nu se ținea cu mîna la ochi, nu șchiopăta și nu a comunicat că ar fi fost maltratat.

Or, în mod rezonabil este imposibil ca o persoană căreia îi sunt cauzate leziuni corporale medii să nu acuze careva dureri după cauzarea leziunilor corporale și să nu rămână careva urmă.

Declarațiile martorilor enunțați sunt probe care combat totalmente versiunea părții acuzării precum că părții vătămate ***** de către inculpatul Teșcureanu Ion i-au fost cauzate leziuni corporale.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorului *****, ultimul a indicat că nu a văzut ca Teșcureanu Ion să aplice lovituri, a văzut doar că î-l împingea pe ***** (f.d.205-206 vol.III).

La fel și partea vătămată ***** a declarat, că el nemijlocit nu a văzut cum a fost lovit ***** de către Teșcureanu Ion, a povestit din spusele lui ***** *****. La fel a indicat, că după incidentul din 13.01.2014 Ceresău ***** a continuat să conducă mijloace de transport (f.d.208 vol.III).

Și inculpatul Teșcureanu Ion a declarat, că după incidentul în 13.01.2014, activînd în calitate de colaborator al poliției de patrulare, de mai multe ori l-a văzut pe ***** conducînd mijlocul de transport, desi ultimul a indicat, că vederea la un ochi este de 30 %.

În această ordine de idei Colegiul reține, că potrivit adeverinței eliberate de ÎP „Agenția Servicii Publice”, seria/nr. TC0074491 din 27.02.2023, ***** a deținut și deține un permis de conducere valabil de categoria „B1, B, CI, C, DI, D, BE, C1E, CE, D1E, DE”, iar conform răspunsului DÎMTCCA al ÎP „Agenția Servicii Publice” nr.03/Av-1 14 din 20.02.2023, cu copia adeverinței medicale nr.564 din 23.03.2021 eliberate lui ***** rezultă că ultimul este apt și nu are careva restricții pentru conducerea mijloacelor de transport de categoriile sus-menționate, inclusiv în ceea ce privește acuitatea vederii potrivit prevederilor normelor privind examinarea medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere aprobate prin hotărîrea Guvernului nr.12 din 19.01.2009.

Potrivit pct.6 din Normele menționate intitulat „Vederea”, persoanele care solicită permis de conducere sau reînnoirea acestuia trebuie să aibă acuitatea vizuală binoculară de cel puțin 0,5 la folosirea ambilor ochi simultan (pentru Grupa 1), și de cel puțin puțin 0,8 la un ochi mai bun și de cel puțin 0,5 la alt ochi (pentru Grupa 2). Candidații sau conducătorii de vehicule fără o vedere binoculară normală sau cei care suferă de diplopie se consideră inapți pentru conducerea vehiculului.

Astfel, în condițiile cînd acuitatea vederii la ochiul drept a lui ***** ca urmare a incidentului din 13.01.2014 a scăzut la 0,3, acesta urma să devină inapt pentru conducerea mijloacelor de transport.

Însă, reieșind din Adeverința eliberată de ÎP „Agenția Servicii Publice” seria/nr.TC0074491 din 27.02.2023 și adeverința medicală nr.564 din 23.03.2021 eliberată lui ***** rezultă, că acesta în perioada anilor 2014 -2023 a fost și este apt din punct de vedere medical de a conduce mijloace de transport, fiind documentat cu permis de conducere din 12.12.2010 și mai recent la data de 21.04.2021, fără careva restricții din punct de vedere medical, adică reiese că acuitatea vederii la ambele ochi este mai mare de 0,3, fiind încadrată fie în Grupa I (cel puțin 0,5) fie în Grupa 2 (cel puțin 0,8 la un ochi mai bun și de cel puțin 0,5 la alt ochi).

Prin urmare, probele sus-menționate deopotrivă cu declarațiile martorilor, precum că după data de 13.01.2014 ***** a continuat să conducă mijloace de transport atestă lipsa de teme, incorectitudinea informațiilor și alegațiilor privind scaderea la ***** a acuității vederii pînă la 0,3 ca urmare incidentului din 13.01.2014.

Astfel, concluzia primei instanțe privind comiterea de către inculpatul Teșcureanu Ion a infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, adică cauzarea vătămărilor medii lui Ceresău Iurii nu în mod intenționat, dar din imprudență, aceasta este neîntemeiată, or, totalitatea probelor verificate indică că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal RM.

Potrivit art.52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. (2) Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.52 al.(2) Cod penal, componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal. Numai

constatarea corectă a componenței de infracțiune poate sta la baza calificării concrete a unei fapte conform prevederilor părții speciale a Codului penal.

Reieșind din cele constatate și prevederile legale expuse, Colegiul penal reține că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal RM.

Totodată Colegiul notează, că prin înaintarea inculpatului a unei învinuiri care nu este concretă și precisă, fără a fi indicate elementele obligatorii ale laturii obiective a infracțiunilor imputate, se încalcă dreptul la apărare, prevăzut de art.23,26 din Constituția RM și art.6 al.(3) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, care prevede că „orice acuzare are, în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa”.

Astfel se impune în temeiul art.409 al.(2) Cod de procedură, prin aplicarea efectului devolutiv al apelului, adoptarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Teșcureanu Ion să fie achitat pe acest capăt de acuzare în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului în baza art.166/1 al.(1) Cod penal RM .

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire, Teșcureanu Ion este învinuit, că deținând funcția de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, ***** a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, numit în această funcție prin ordinul nr.2 ef. din 05 martie 2013 al inspectorului general-șef și fiind, astfel, conform art.123 al.(2) Cod penal persoană publică, deoarece este funcționar public cu statut special, contrar prevederilor art.3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, adoptate la Roma la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova de la 12.09.1997; art.24 al.(1), (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29.07.1994; art.10 al.(1), (3), art.11 al.(9) din Codul de procedură penală, art.4, 18, 26 al.(1) lit.a), art. 28 al.(1) lit.g), art.35 al.(1) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art.4 al.(1), art.5 al.(1) și art.7 din legea nr.218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor special și arnelor de fod, Regulile de aplicare a mijloacelor special de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale MAI, aprobate prin Hotărârea Parlamentului RM nr.1275-XII din 15.02.1993, care-l obligau să-și desfășoare activitatea exclusive în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute de Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, să nu aplice, să nu încurajeze și nu tolereze tortura, tratamentul inuman sau degradant, să nu aplice acțiuni sau metode care crează pericol pentru viața și sănătatea persoanei, să aplice forță fizică și mijloace special doar în strictă conformitate cu legea și în cazul în care metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea atribuțiilor Poliției, să apere viața, integritatea corporală, sănătate și libertatea persoanei, să aibă comportament demn și respectuos pentru personae, să nu

abuzeze de calitate oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică, prestigiul funcției asu al autorității din care face parte, în loc de aceasta, intenționat, a comis acte care reprezintă tratament inuman ori degradant, în următoarele împrejurări.

Astfel, la 13 ianuarie 2014, aproximativ la orele 15.30, Teșcureanu Ion, fiind în exercițiul funcției ca membru al echipei mobile de control a sarcinii pe osie la mijloacele de transport, aflându-se la intrarea în or. Sîngerei din direcția Chișinău, după ce ilegal l-a deposedat pe conducătorul auto ***** de telefonul mobil „*****” cu care înregistra acțiunile polițistului, s-a urcat în microbusul cu care era dotată echipa mobilă, unde a demontat telefonul cu scopul de a extrage cârdul de memorie și la încercările martorului ocular al cazului ***** de a înapoia telefonul, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu mâna în regiunea ochiului drept și cu piciorul încălțat peste piciorul victimei *****, cauzându-i conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 17 din 27 mai 2014 și nr. 138 „D” din 02 iulie 2014 vătămări medii și deteriorându-i încălțăminte. Ca rezultat al acestor acțiuni cet.***** i s-au cauzat dureri și suferințe fizice și psihice prin traumarea ochiului drept care a provocat scăderea acuității vederii pînă la 0,3, traumarea gambei drepte, crearea sentimentului de teamă și umilință.

Astfel, Teșcureanu Ion este învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal, adică cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferințelor fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică.

Colegiul atestă, că acuzarea îi incriminează lui Teșcureanu Ion învinuirea pe art.166/1 al.(1) și pe art.152 al.(1) Cod penal, reținînd aceiași faptă pentru ambele capete de acuzare.

Colegiul penal indică, că instanța de fond întemeiat a dispus achitarea inculpatului Teșcureanu Ion în baza art.166/1 al.(1) Cod penal RM din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Verificînd probele prezente pe cauză Colegiul penal indică, că nu poate fi reținut argumentul invocat de apelant, precum că instanța de fond la adoptarea sentinței de achitare în privința lui Teșcureanu Ion în baza art.166/1 al.(1) Cod penal RM sa bazat doar pe declarațiile inculpatului Teșcureanu Ion, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate lui, deoarece afirmațiile date contravin probelor administrate de către instanța de fond, verificate suplimentar și în cadrul instanței de apel.

Nu poate fi reținută și afirmația cu referire la faptul că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate *****.

În acest aspect Colegiul notează, că din declarațiile martorilor *****, *****, *****, *****, ***** și ***** rezultă cu certitudine, că inculpatul Teșcureanu Ion nu a aplicat careva lovituri părții vătămate *****, dar din contra ultimul era foarte agresiv, î-l amenința pe Teșcureanu Ion cu intentarea unei cauze penale, la fel ***** nu acuza careva dureri, nu chema în ajutor, nu șchiopăta sau ținea mâna la ochi, ochiul nu-i lăcrăma, nu a comunicat că cineva i-ai fi aplicat lovituri, doar nu era de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de către inculpatul Teșcureanu Ion.

Conform art.101 al.(1,3) CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, a indicat de ce au fost respinse probele, iar concluziile făcute de instanța de fond privind achitarea inculpatului rezultă din probele administrate.

Conform declarațiilor date de partea vătămată ***** ar fi fost lovit de către inculpatul Teșcureanu Ion cu piciorul la piciorul său și respectiv cu mâina peste față în regiunea ochiului drept.

Deși acuzatorul de stat în apelul declarat indică, că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părții vătămate, de care instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură, Colegiul penal atestă că prin declarațiile părții vătămate nu a fost dovedită vina inculpatului Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii imputate.

De asemenea, Colegiul penal consideră necesar de a menționa, că pentru a cădea sub incidența art.166/1 al.(1) Cod penal, tratamentul aplicat victimei trebuie să depășească un anumit „prag de gravitate”. Altfel spus, tratamentul inuman ori degradant constituie nu o simplă „brutalitate”, ci este suficient de grav.

În conformitate cu soluția pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Irlanda vs. Regatul Unit, prin „tratament inuman” se înțelege acele acte prin care se provoacă victimei leziuni sau suferințe fizice și morale, susceptibili de a-i produce puternice tulburări psihice; prin „tratament degradant” se are în vedere tratamentul care-i provoacă victimei sentimente de teamă, de neliniște și de inferioritate, de natură de a o umili, a o înjosi și, eventual, de a-i înfrânge astfel rezistența fizică și morală.

Reeșind din constatările Curții Europene în acest sens, „pragul minim de severitate” sau intensitatea durerii provocate reprezintă criteriul esențial de delimitare a torturii de tratamentul inuman, iar stabilirea acestui grad depinde de toate circumstanțele cauzei cum ar fi: durata și intensitatea tratamentului, efectele fizice și psihice ale acestuia, în unele cazuri vârsta și sexul, precum și starea de sănătate a victimei (hot.Irlanda v.v Regatul Unit; hol. Kudla vs Polonia și hot Peers v.v Grecia).

Un tratament este estimat ca fiind *inuman* deoarece a fost premeditat, aplicat ore în șir și a cauzat fie vătămare corporală, fie suferințe fizice și psihice profunde: - în afara detenției, unde victimele sunt intenționat expuse unor acte crude, care le provoacă o stare de extremă tulburare.

Tratamentul degradant este cel care generează victimelor sentimente de frică, anxietate și inferioritate, capabile să umilească și să înjosească victima; înfrânge rezistența fizică și morală a victimei și determină victima să acționeze împotriva voinței sau conștiinței sale.

Acuzarea învinuindu-l pe Teșcureanu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.166/1 Cod penal, a omis să se expună care anume acțiuni îndreptate împotriva lui ***** constituie tratamen inuman sau degradant.

Colegiul penal indică, că potrivit declarațiilor martorului ***** date în instanța de apel, acesta a declarat „Teșcureanu Ion l-a împins pe ***** în față, el a venit din spatele microbusului și a văzut cum Teșcureanu Ion îl împingea cu mâna în față pe *****. Careva lovituri din partea lui Teșcureanu Ion în partea lui ***** nu a văzut.” (f.d.205 verso, vol. III).

Potrivit declarațiilor martorului ***** , nu știe câte lovituri i-au fost aplicate lui ***** . Pe ***** l-a bruscat în momentul când i-a luat telefonul. Personal nu a văzut nimic.

Din spusele lui ***** acesta i-a zis că Teșcureanu Ion l-a lovit la ochi și la picior (f.d.208 verso, vol.III).

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia, că instanța de fond just a concluzionat, că acțiunile lui Teșcureanu Ion nu pot fi calificate în baza art.166/1 al.(1) Cod penal RM, adică cauzarea intenționată a unei dureri și suferințe psihice și fizice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial.

În acest aspect Colegiul penal indică faptul că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de achitare a lui Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal RM, constatînd că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens Colegiul penal se conduce de comentariului Codului penal, potrivit căruia că în cazul infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) CP, obiectul juridic special are un caracter multiplu.

Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei.

Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant, fapt ce la caz nu persistă.

Victima infracțiunii poate fi orice persoană supusă unor măsuri de constrângere avînd la bază exercițiul autorității publice.

Latura obiectivă a infracțiunii nominalizate este caracterizată prin:

1) fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a unei dureri sau suferințe fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant;

2) urmările prejudiciabile constînd în durerea sau suferința fizică ori psihică;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

La caz, infracțiunea este una materială, care se consideră consumată din momentul producerii durerii sau suferinței fizice ori psihice.

Prin noțiunea de „durere” trebuie de înțeles reacția psihofiziologică a organismului, produsă ca urmare a unei puternice excitații a terminațiilor nervoase din organele și țesuturile umane, exprimându-se în senzații fizice negative cu grad variat de pronunțare.

La rândul său, prin „suferință” trebuie de înțeles trăirile negative profunde, condiționate de excitații fizice sau psihice. Cele două noțiuni, ”durere” și „suferință”, sunt strâns legate între ele.

Astfel, referitor la suferința fizică, aceasta reprezintă efectul aplicării unor factori psihogeni (batjocoră, luarea în răs), insultă, amenințare etc. care influențează anume asupra psihicului, dar nu de exemplu asupra funcției de control-reglare a sistemului nervos.

Astfel, Colegiul penal constată, că în speță careva acțiuni care reprezintă efectul aplicării unor factori psihogeni de către Teșcureanu Ion în privința lui Ceresău Ion nu s-a stabilit că er fi fost aplicate, or ***** singur s-a deplasat către automobilul de serviciu în care se afla Teșcureanu Ion care întocmea proces-verbal cu privire la contravenție ca urmare a încălcărilor Regulemantului cicrculației rutiere pe numele lui ***** , fiind indignat și nefiind de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cerînd inspectorului explicații.

Respectiv, în speță nu persistă atât fapta prejudiciabilă și urmarea prejudiciabilă cât și legătura cauzală dintre acestea.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivele infracțiunii menționate pot fi: interesul material, năzuința de autoafirmare, perceperea denaturată a obligațiilor de serviciu, incapacitatea de a soluționa pe căi legale probleme procesuale create, răzbunare, gelozie etc.

În speță s-a stabilit că nimeni din martorii audiați nu a indicat direct la Teșcureanu Ion că ar fi aplicat lovituri lui Ceresău Iuri, doar că îl împingea în momentul când încerca ***** să i-a telefonul din mîna lui Teșcureanu Ion, astfel că nu este prezentă intenția directă sau indirectă a lui Teșcureanu Ion de cauzare a intenționată a unei dureri și suferințe psihice și fizice lui *****.

Astfel Colegiul penal indică, că din declarațiile martorilor ***** , ***** ***** , ***** , ***** și ***** rezultă cu certitudine că Teșcureanu Ion nu a aplicat careva lovituri părții vătămate ***** , era calm, ședea pe scaun și întocmea procesul-verbal. ***** era foarte agresiv, îl amenința pe Teșcureanu Ion că va avea dosar penal și că are oameni la Chișinău. ***** nu acuza careva dureri, nu au fost strigăte de chemare în ajutor de la ***** , nu șchiopăta, nu ținea mîna la ochi, ochiul nu lăcrima, nu a comunicat despre faptul că cineva i-ar fi aplicat lovituri, nu era de acord doar cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui *****.

La fel și martorul ***** a declarat cu certitudine faptul, că Teșcureanu Ion nu a aplicat careva lovituri lui ***** , or ultimul era agresiv cerând lui Teșcureanu Ion explicații referitor la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui *****.

În acest aspect Colegiul penal indică, că martorii ***** , ***** ***** , ***** , ***** și ***** au fost martori oculari al evenimentelor din 13.01.2014 și personal au văzut derularea acestora.

Suplimentar, potrivit declarațiilor martorului ***** , ultimul nu a văzut ca Teșcureanu Ion să aplice lovituri, a văzut doar că îl împingea pe ***** (f.d.205-206, vol.III).

Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate ***** , dânsul nemijlocit nu a văzut cum a fost lovit ***** de Teșcureanu Ion, a povestit din spusele lui ***** (f.d.208 verso, vol.III).

Colegiul la fel a constatat, reținînd în prezenta decizie, că pretinsa vătămare corporală medie a lui ***** sub formă de traumă închisă ochiul drept, hemoftalm ochiul drept, care a provocat scăderea vederii pînă la 0,3, nu se află în legătură cauzală cu acțiunile inculpatului Teșcureanu Ion.

Colegiul penal remarcă și lipsa în speță a laturii subiective în acțiunile lui Teșcureanu Ion, ceea ce se manifestă la caz prin lipsa la Teșcureanu Ion a intenției și motivului pentru săvârșirea infracțiunii împotriva lui ***** , ori potrivit probatoriului administrat la caz anume ***** a inițiat în mod spontan conflictul cu inculpatul Teșcureanu Ion, manifestându-și dezacordul cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de către Teșcureanu Ion în privința lui *****.

Colegiul penal indică la fel că în speță, deși inculpatul Teșcureanu Ion Ion întrunește calitatea subiectului infracțiunii imputate, fapt confirmat prin funcția deținută de inspector inferior patrulare rutieră al plutonului Sîngerei, Glodeni, ***** a Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției, în acțiunile inculpatului lipsește elementul de bază a

laturii obiective și subiective prevăzute de infracțiunea dată și anume - cauzarea intenționată a unei dureri sau suferințe fizice, care reprezintă tratament inuman ori degradant.

Inculpatul Teșcureanu Ion a întocmit procesul-verbal în privința lui ***** și a luat telefonul mobil din mîna acestuia, ***** nu avea nici o calitate procesuală, ultimul nefiind reținut sau supus cărorva măsuri de constrîngere din partea lui Teșcureanu Ion, ***** din proprie inițiativă implicîndu-se în conflictul dintre Teșcureanu Ion și ***** , or telefonul luat de Teșcureanu Ion de la ***** îi aparținea ultimului, de asemenea și procesul-verbal fiind întocmit de către inculpat pe numele lui *****. *****, fără nici un motiv l-a apucat pe Teșcureanu Ion de mînă și încerca de a întoarce telefonul luat de Teșcureanu Ion, care se afla în exercițiul funcției sale.

Procesul-verbal contravențional întocmit în privința lui ***** în baza art.240 al.(2) Cod Contravențional este în vigoare, ***** a achitat amenda și nu l-a contestat.

Subsecvent Colegiul penal indică, că potrivit actului de expertiză psihiatric-legală nr.386 a-2014 întocmit în privința lui ***** s-a constatat următoarele: în cadrul examinării actuale la expertizat nu se constată consecințe ale traumei psihologice în rezultatul acțiunilor violente evenimentele importante pentru dosar a avut loc la data de 13 ianuarie 2014, pînă la data examinării în secția de expertiză a trecut o perioadă lungă de timp - 9 luni). La expertizat nu s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a inventa (de a face fantezii) (răspuns la întrebarea nr.2.12.) (f.d.113-114, vol.I)

Prin urmare, actul de expertiză indicat exclude existența/prezența unor traume psihologice la *****, care potrivit actului de acuzare se manifestă prin sentiment de teamă și umilință, de pe urma pretinselor acțiuni ilegale a lui Teșcureanu Ion.

Astfel, Colegiul penal respinge afirmațiile invocate în apelurile declarate de către procuror și partea vătămată ***** cu referire la existența unor suferințe psihice cauzate lui ***** de către Teșcureanu Ion prin pretinse acțiuni degradante, dat fiind că sunt declarative și lipsite de temei, or simpla invocare a sentimentului de frică de către victimă nu servește temei de constatare a faptului de tratament degradant, odată ce concluzia unui specialist stabilește lipsa unor astfel de stări emoționale.

Astfel Colegiul penal indică, că reieșind din probele cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal RM - cauzarea intenționată a unei dureri și suferințe fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană care acționează cu titlu oficial.

Principiul prezumției de nevinovăție reprezintă o regulă de bază a procesului penal și unul din drepturile fundamentale ale omului. Acest fapt explică înscrierea prezumției de vinovăție în numeroasele documente de drept internațional în care se consacră drepturi fundamentale ale persoanei.

Pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițîndu-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor, orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceiași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de condamnare.

Instanța de fond în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate.

Colegiul penal atestă că, conform art.8 al.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, mai mult ca atât nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

La fel, conform art.389 al.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal conchide că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că fapta inculpatului Teșcureanu Ion nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.166/1 al.(1) Cod penal al RM.

La fel Colegiul indică, că afirmația invocată de procuror, precum că probele acumulate la etapa urmăririi penale dovedesc faptul comiterii de către teșcureanu ion a infracțiunii de care a fost învinuit, aceasta nu poate fi reținută în favoarea apelantului, deoarece probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanței judecătorești, nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției lui Teșcureanu Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Ținând cont de faptul că instanța judecătorească nu exprimă alte interese decât interesele legii și nu este în drept să completeze învinuirea adusă cu circumstanțe care ar justifica-o și ar agrava situația inculpaților, totodată concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile se interpretează doar în favoarea inculpatului, Colegiul penal constată necesitatea achitării inculpatului Teșcureanu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.(1), art.152 al.(1) Cod penal RM pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunii, precum și menținerea achitării în baza art.166/1 Cod penal.

În sensul respectiv Colegiul penal se conduce de prevederile art.390 al.(1) pct.1) CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că sentința de achitare se adoptă dacă: 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În aspectul celor menționate mai sus, Colegiul penal conchide că apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șuşu Constantin și de partea vătămată ***** urmează a fi respinse ca fiind nefondate, iar apelul declarat de inculpatul Teșcureanu urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2) Cod de procedură penală, prin aplicarea principiului devolutiv, cu adoptarea unei noi hotărâri, în aspectul nominalizat în prezenta decizie.

Conducându-se de art.415 al.(1) pct.1) lit.c) și art.415 al.(1) pct.2) CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți-

D E C I D E:

Respinge ca nefondate apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Sîngerei Șușu Constantin și de partea vătămată ***** împotriva sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017.

Admite apelul declarat de inculpatul Teșcureanu Ion împotriva sentinței Judecătoriei Bălți Sediul Sîngerei din 02.03.2017, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art.409 al.(2) Cod de procedură penală și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Achită pe Teșcureanu Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.(1) Cod penal RM pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

Achită pe Teșcureanu Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 al.(1) Cod penal RM pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în temeiul art.390 al.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin.

Corpul delict - suportul magnetic cu înregistrarea video de format DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb, anexat la materialele cauzei, de a păstra în continuare la dosar.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 29.05.2024.

Președintele ședinței, judecător
Judecător
Judecător

Rotaru Ala
Burdeniuc Ruslana
Pușca Dumitru